

AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

PONÈNCIA DE SANITAT

I SERVEIS SOCIALS

292.

DEPARTAMENT DE SERVEIS SOCIALS

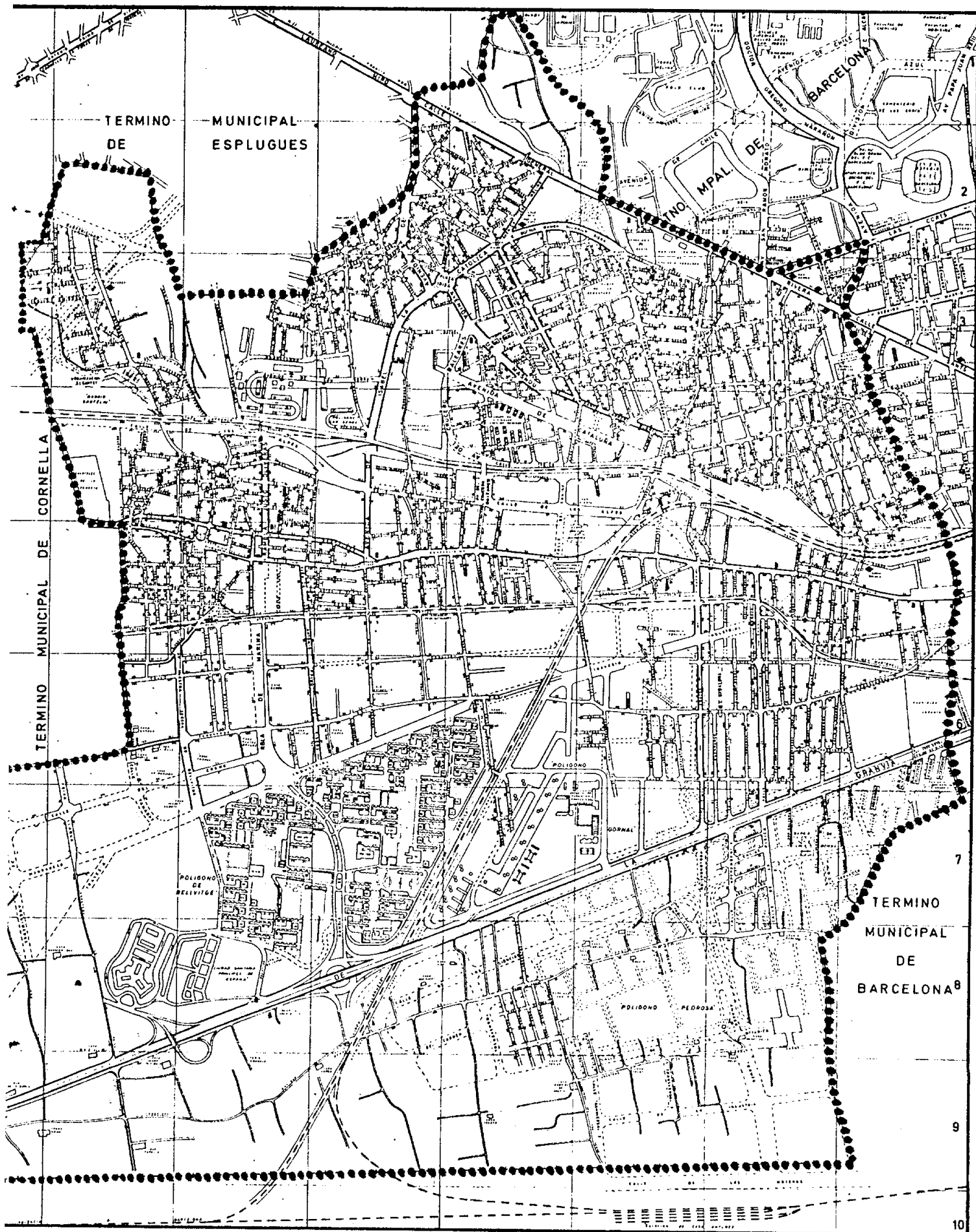
DADES SOBRE LA SITUACIÓ DE LA VIVEN-
DA A L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

EQUIP REALITZADOR :

- . Jaume Farràs, sociòleg
- . Alícia Anreotti, antropòleg
- . Alexia Clasen , treballadora social
- . Cristina Perez, treballadora social
- . Joan Costa, sociòleg assessor

TERME MUNICIPAL DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Í N D E X

	Pàgina
PRESENTACIO	3
METODOLOGIA	5
CAPITOL I.- <u>CARACTERÍSTIQUES DE LA POBLACIÓ</u>	7
1. Nombre de famílies entrevistades per sector	7
2. Titularitat i nombre de famílies per vivenda	8
3. Composició familiar	9
4. Les edats	11
5. Nombre de fills i altres membres per família	18
6. Origen	23
CAPITOL II.- <u>ESTRUCTURA SÒCIO-PROFESSIONAL I ECONOMICA</u>	27
1. Nombre d'actius per família	28
2. El treball i l'atur	32
3. Situació laboral anterior	38
4. Ingressos i despeses	40
5. Béns de propietat	51
CAPITOL III.- <u>LA VIVENDA, CARACTERÍSTIQUES I PROBLEMATICA</u>	56
1. Tipus de vivenda	56
2. Tenència de la vivenda	59
3. Nombre de famílies i de component per vivenda	61
4. Els serveis i l'estat de la vivenda	67
CAPITOL IV.- <u>EL GORNAL, OPINIONS I PERSPECTIVES</u>	72
1. Canvi de vivenda	72
2. Volen anar al Gornal	73
3. L'entrada dels nous pisos	76
4. Necessitats més urgents i criteris a seguir en la no Adjudicació	84
5. El treball social en els nous pisos del Gornal	86
CONCLUSIONS	92

PRESENTACIÓ

El problema de la Vivenda a l'Hospitalet de Llobregat és d'una serietat i magnitud que escapen als objectius d'aquest estudi. Fou per això que no ens plantejàrem en cap moment fer una anàlisi sobre la "situació de la Vivenda" en aquest municipi sinó que aquest projecte ha tingut una gènesi i unes limitacions que ara anem a esbossar.

El Ministeri de la Vivenda està en fase d'acabament de 450 pisos al Polígon Gornal; l'Ajuntament de l'Hospitalet davant la possibilitat de poder gestionar l'adjudicació d'aquestes vivendes va veure la necessitat de no improvisar aquesta gestió a l'hora de determinar qui hauria d'ocupar-les. I això per múltiples raons.

Tenim present la situació sòcio-econòmica que patim en aquest municipi, on es concentra un gran nombre de persones treballadores i immigrades, veiem com pateixen i paguen mes fortament que ningú aquesta crisi.

D'altra banda, el creixement urbanístic i el propi assentament d'aquesta població immigrada s'ha dut a terme de la manera més arbitrària, anàrquica i incontrolada possible, originant problemes tan vitals com els que fan referència a la vivenda. Els sistemes, millor dit, les sortides utilitzades per solucionar aquesta problemàtica han sigut variades, però normalment sempre molt insuficients, per sota de la demanda real; així, vivendes de promoció social, siguin de l'I.N.V., P.M.V., o O.S.H.... o bé també mitjançant la solució que adopten els qui pateixen la problemàtica com a sortida d'urgència : barraquisme, relloguers, etc.

L'experiència de l'ocupació de la primera fase del Polígon Gornal finalment no s'ha de repetir de cap manera. L'absència de criteris a l'hora de l'adjudicació, les irregularitats, les injustícies que avui en dia encara no s'han clarificat, s'han d'evitar del tot en la mida en què l'Ajuntament tingui poder de decisió.

Davant de tot això, ens proposem com a objectiu primordial en aquest estudi analitzar unes situacions objectives que permetin no solament determinar possibles adjudicacions, sinó també clarificar criteris operatius de cara a tenir-los presents a l'hora de les decisions.

Som conscients de què prou seria convenient fer un estudi molt més ampli de la situació però només tindria sentit si realment el consistori tingués prou capacitat per afrontar tot l'embalum del problema. Els indicis actuals permeten només la perspectiva d'adjudicació de 450 vivendes.

Fou, doncs, davant de tot aquest panorama que planejàrem aquest esquema de treball, que ens permet avui fer-vos a mà aquests resultats.

METODOLOGIA

Per tal d'assolir aquests objectius, hem analitzat unes situacions concretes en àrees o sectors més fortament afectats del municipi tan per un coneixement directe de la situació com per altres informes.

Les àrees o sectors que ens proposaren estudiar eren :

- Les vivendes del Caudillo; se'ns féu entrega de la llista de les famílies que hi viuen.
- Els Baixos de Bellvitge, dels que també se'n tenia relació.
- Un centenar de barraques disperses per tot el municipi, i
- L'informe del Polígon Pedrosa, que en el nostre estudi hem volgut distingir de Can Pi per qüestions de mètode tal com ja indicàvem en l'informe previ del juliol proppassat.

Com a tècnica d'investigació hem utilitzat la llarga entrevista en forma d'enquesta porta per porta per veure realment quina és la situació real de les famílies enquestades en cada sector, ja que no totes aquestes famílies sofreixen la mateixa problemàtica ni en el mateix grau de necessitats.

Així hem anat recorrent llurs vivendes, constatant-ne la distribució, els serveis de la llar i l'estat més o menys miserable, àdhuc en aquells casos en els que els propis habitants es mostraven reticents a correspondre al nostre recull de dades, informació i oponents.

Val a dir que per manca de temps una part de les entrevistes de Can Pi i del Pedrosa les férem en el local del Carrer Roselles, prèvia citació del titular de la vivenda. No obstant, no ens estalviàrem de fer un minutuós recorregut d'aquells sectors, tal com deixàrem constància en l'informe ja al·ludit.

Una vegada recollida, classificada i ordenada tota aquesta informació la codificàrem abans de vacances, a fi que durant el mes de setembre poguéssim dur-se a terme el procesament de les dades. Ara, finalment, podem donar-vos

els resultats de l'anàlisi de totes aquestes dades que, gràcies al seu tractament informàtic, hem pogut anar destriant pacientment.

Tant de bo que de les pautes d'aquest estudi puguin desprendre-se'n uns criteris socialment justos que permetin dur a terme la selecció d'aquelles famílies que més necessitades estan d'una vivenda digna i que l'adjudicació els sigui efectiva.

I. CARACTERÍSTIQUES DE LA POBLACIÓ

Amb les dades que presentem a continuació, volem exposar, en un primer pas, els nuclis familiars que han sigut objecte d'estudi en diferents sectors de la Ciutat considerats com a molt afectats pel problema de la vivenda.

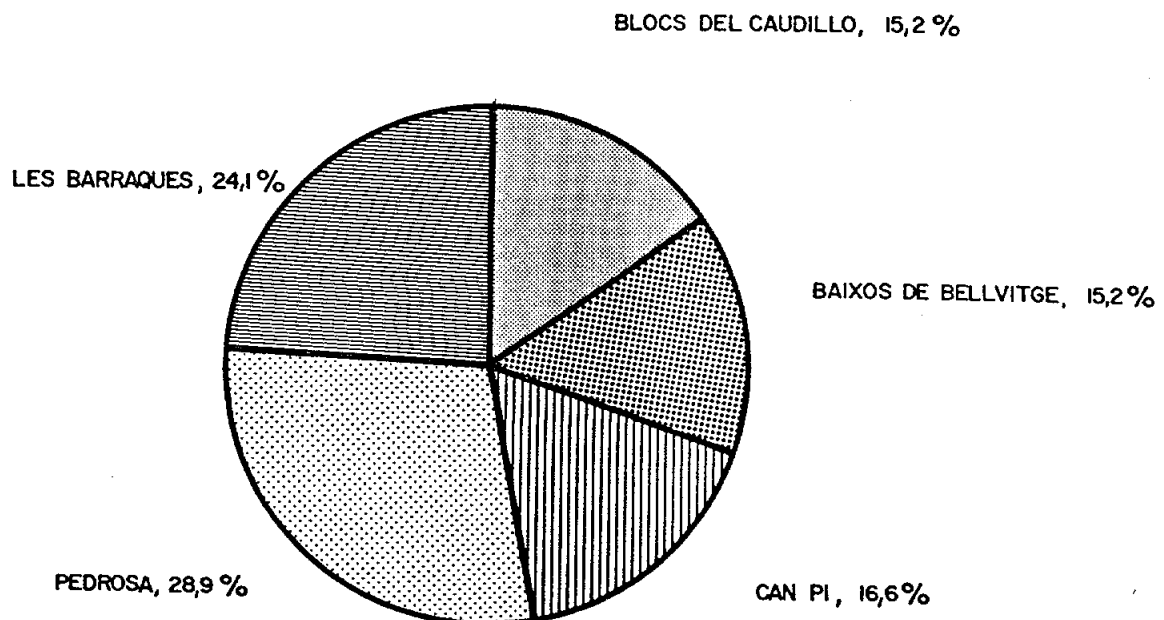
Analitzarem en primer lloc la composició familiar, i totes aquelles altres dades que ens interessin per conèixer la realitat demogràfica. Si subratllem "demogràfica" és per aclarir que no es tracta tant d'una anàlisi, com d'aprofitar totes les dades que l'enquesta ens ha proporcionat per fer una aproximació a l'univers enquestat.

Aquesta aproximació ens és del tot necessària si posteriorment volem fer referències als aspectes sòcio-econòmics i als propis de la vivenda.

1.- Nombre de famílies entrevistades per sector

Observem en la gràfica següent el nombre de famílies entrevistades en cada un d'aquests nuclis o sectors :

GRÀFIC N°1, FAMÍLIES ENTREVISTADES PER SECTOR, EN PERCENTATGES.

La informació que ens proposem analitzar tot seguit prové, doncs, d'aquests nuclis; en nombres absoluts, les enquestes realitzades en cada un d'ells, són :

32 als Blocs del Caudillo
 32 als Baixos de Bellvitge
 35 a Can Pi
 61 a Pedrosa
 51 a les Barraques

Tot això suma un total de 211 entrevistes mantingudes porta per porta les més de les vegades (Cf. en metodologia el treball de camp i els seus mètodes). Hem desestimat, igualment, aquelles enquestes la informació de les quals era tan pobra que l'equip realitzador ha considerat incomplettes, fos perquè en no voler-se canviar de vivenda es negaven a col·laborar a la nostra entrevista, fos per les ganes manifestes de falsejar-nos les dades, en tenir l'entrevista.

2.- Titularitat i nombre de famílies per vivenda

Com a primera dada volem manifestar que el 92% de les vivendes visitades estan ocupades pel propi titular de la mateixa, en sigui amo o lloguer. Això denota que la situació de rellogat a nivell global és pràcticament nul·la. No obstant, l'hem detectada als Baixos de Bellvitge (en 3 casos que representen a nivell global l'1,42% i el 9 % de sector) i en les barraques (5 casos que representen el 2,36% i el 10% respectivament). No ens consta en els altres sectors. Aquesta pregunta a nivell global a estat resposta en un 96% dels casos. Vegeu els percentatges global i per sector en el quadre següent :

Quadre nº 1

Titularitat de la vivenda

	Global	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
El qui hi viu	92%	100	91%	89%	97%	86%
Altres	4%	-	9%	-	-	10%
No contesta	4%	-	-	11%	3%	4%

Volem ressaltar igualment que en 194 de les 211 vivendes visitades, hi viu un sol nucli familiar, (vegi's gràfic nº 1), el que representa el 92% del total.

En el sector de can Pi, amb tot, ens hem trobat que aquest percentatge es redueix al 77% i que l'11%, acullen a dues o més famílies. Desconeixem què passa amb l'11% restant per les raons al·ludides anteriorment.

Notem també que als blocs del Caudillo en un 6%, és a dir, més concretament en 2 casos, viuen més d'un nucli familiar per vivenda, el que fa evidentment que aquest percentatge sigui ben poc representatiu. Ocorre el mateix a nivell de Barraques, només que en aquest grup representa el 4%; tant a Bellvitge com al Polígon Pedrosa ens hem trobat amb un únic cas.

Així el predomini de la família nuclear- pares i fills- o de l'extensa -pares, fills i algun avi, oncle, etc.- és ben palès; vegeu-ne els percentatges per sector en el gràfic següent :

GRÀFIC Nº.2 VIVENDES OCUPADES PER UNA SOLA FAMÍLIA, EN PERCENTATGES.

3.- Composició familiar :

Donat que hi ha una estreta relació entre persona, família, vivenda i la problemàtica que comporta aquesta vinculació per al desenvolupament plenament humà d'una societat, fixarem la nostra atenció ara en quina és

realment l'estructura familiar, quants els seus membres, quins dels sectors ressalten com a més i menys poblats i com s'estructuren aquests nuclis familiars a nivell de rol.

De les dades recollides en l'apartat anterior, se'n desprèn que la situació més generalitzada és l'existència d'una família per vivenda. podríem fàcilment treure la conclusió aleshores que les vivendes que estem estudiant i tenint en compte el marc urbà en el que ens movem, acullen a famílies nuclears compostes de pocs membres per família.

No hem pas arribat a nivell de població a una quantificació total dels membres d'aquesta població ni a nivell global ni per sector, per considerar que de cara als objectius de l'estudi, tenia poc interès; menys encara si considerem la diferència notable que existeix entre un pis degudament arreglat de la plaça del Caudillo, uns baixos de Bellvitge o una Barraca de Can Pi, en tant que vivendes. En canvi, hem cregut que era convenient presentar les dades globals i per sector referents a la composició familiar detectada i a la seva tipologia. Observem-ho en el quadre següent, o mitjançant les gràfiques :

Quadre nº 2   Nombre de membres del nucli familiar global i per sector

	Global	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
1	12%	6%	-	23%	7%	24%
2	20%	19%	28%	14%	15%	27%
3	18%	31%	12%	14%	20%	12%
4-5	30%	28%	37%	20%	39%	22%
6-8	15%	16%	21%	14%	16%	10%
més de 9	2%	--	--	2%	--	4%
Noconsta	3%	--	--	11%	3%	2%

A la gràfica nº 3 ens adonem que a nivell global el percentatge de components per família que predomina és el de 4-5, en un total del 30% dels casos; sempre a nivell global, segueixen els conjunts de 2-3 membres; té un pes considerable el 15% de nuclis familiars compostos de 6-8 membres i, per l'altre extrem, aquest 12% de l'únic membre i que, com po-

dem observar en les gràfiques corresponents, es concentren en el sector de les barraques (24%), a Can Pi (23%) i ja en un percentatge poc elevat a Pedrosa i als Blocs del Caudillo : 7 1 6 % respectivament.

Bellvitge apareix com retallat per ambdós extrems, és a dir, amb uns nuclis familiars formats de 2 a 8 membres, però amb una marcada tendència a haver-hi famílies compostes d'un nombre elevat d'elements.

Juntament amb Pedrosa, és on aquesta major densitat de membres es fa més palesa, si tenim en compte la vivenda i el nucli familiar que l'habita, en ambdós sectors, efectivament, ens adonem que els percentatges de vivendes amb més de 4 elements són del 58% i 55% respectivament. Recordem, a més, que són els dos sectors on predomina l'ocupació de la vivenda per un sol nucli familiar, a nivell de percentatge. Famílies nuclears, el que pot significar, pel nombre d'elements, un elevat nombre de fills.

Els sectors de Can Pi i de les Barraques es caracteritzen per la seva concentració en els extrems de la piràmide; es tracta versemblantment de nuclis de pocs o molts membres si ho comparem almenys amb el global de la població estudiada.

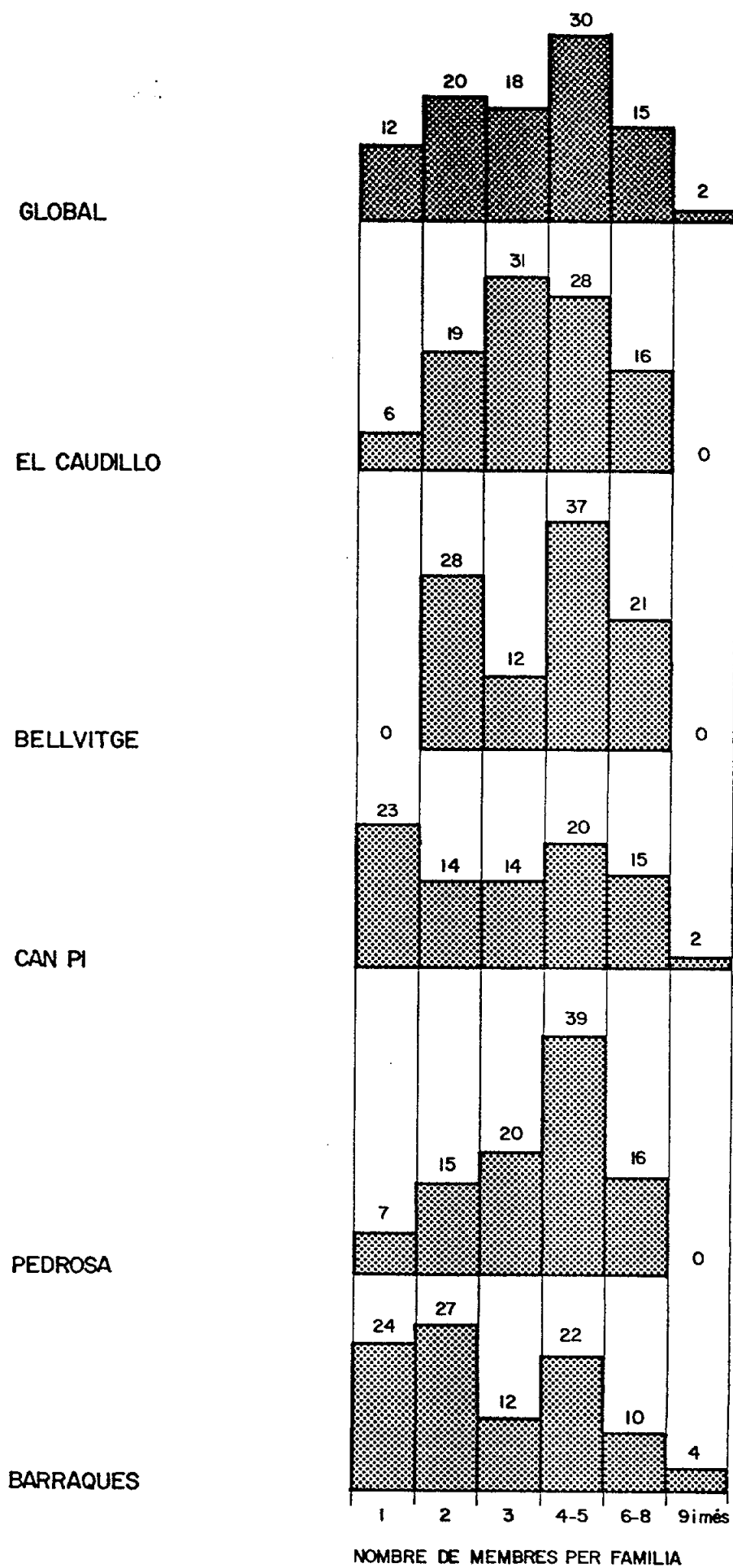
4.- Les edats

Vàrem decidir agrupar els individus d'aquests nuclis familiars no pas per grups d'edat sinó l'edat per referència al rol familiar (pare, mare, fills, avis) i, en el cas dels fills, els distribuïrem entre majors i menors de 16 anys.

Aquest criteri ens ha marcat, entre altres limitacions, el poder definir unes piràmides d'edat correctes. Malgrat tot, creiem que les contrapartides són suficientment vàlides de cara als objectius del treball, i més si tenim en compte tal com anunciàvem al començament que aquest estudi tampoc pretén fer un cens de la població que malviu a nivell de vivenda; això requeriria un treball d'un abast molt més ampli. Així doncs, aquí pretenem arribar a les persones no en quant a individus, sinó emmarcats en llurs nuclis familiars i en el propi medi per tal de poder-hi detectar la gravetat del problema de la vivenda .

No pretenem, per tant, representar en les gràfiques següents la piràmide

GRÀFIC N°3, N° DE MEMBRES PER FAMÍLIA A CADA SECTOR, EN PERCENTATGES.

global ni sectorial de les edats de la població sinó l'edat de les parelles estudiades, vivenda per vivenda a cada sector.

Volem advertir també d'entrada que en un 23% de les famílies a nivell global no hi tenim "pare" o no ens consta en la informació rebuda. En canvi, pel que fa al rol de "mare" aquest índex és de l'11% com pot veure's en el quadres i gràfics següent :

Quadre 3-4 : Edats del pare i mare global i per sectors

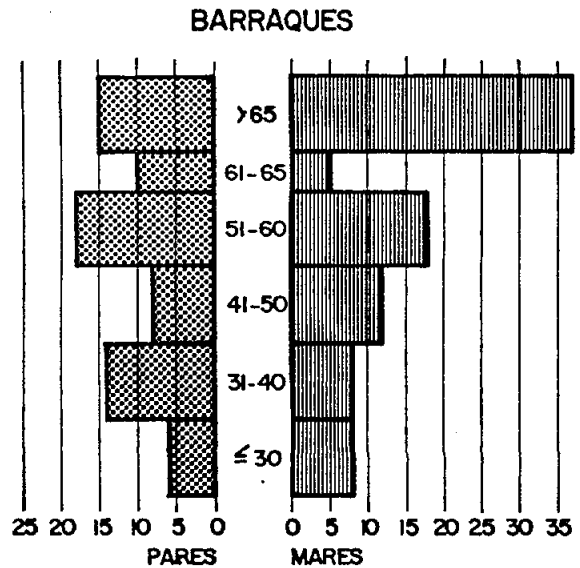
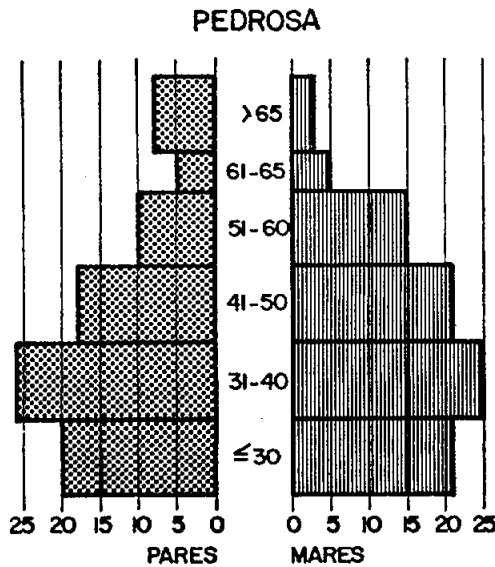
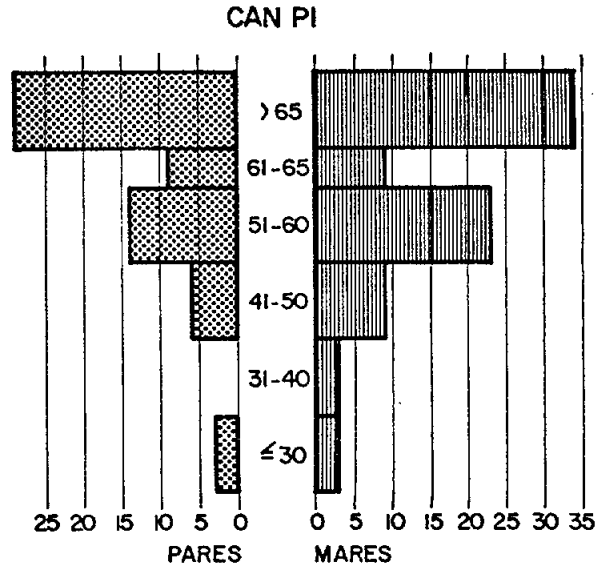
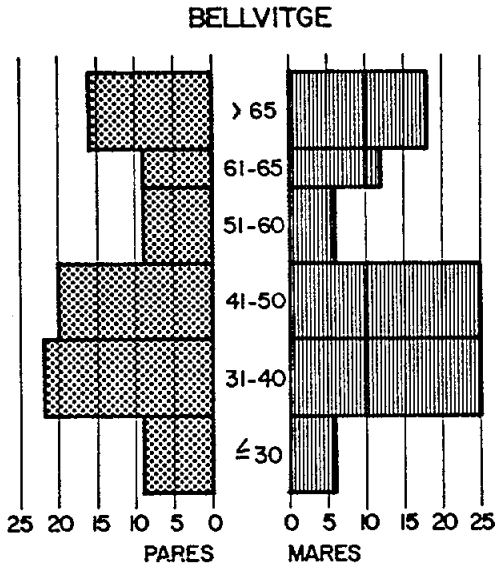
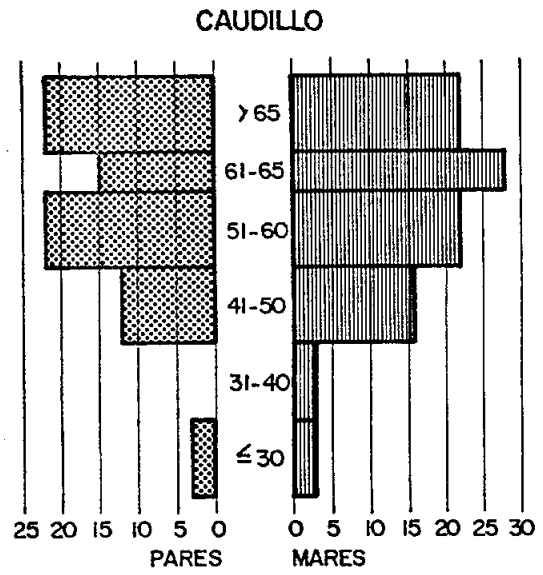
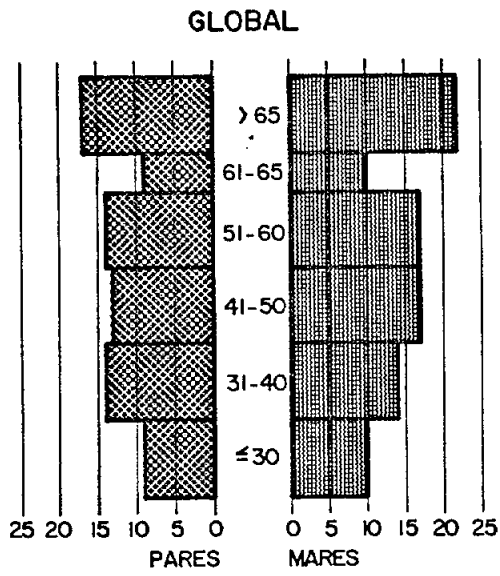
	Global	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
Menys 30	9%	3%	9%	3%	20%	6%
31-40	14%	-	22%	-	26%	14%
41-50	13%	12%	19%	6%	18%	8%
51-60	14%	22%	9%	14%	10%	18%
61-65	9%	16%	9%	9%	5%	10%
més 65	17%	22%	16%	29%	8%	16%
no consta	23%	25%	16%	40%	13%	29%

Menys 30	10%	3%	6%	3%	21%	8%
31-40	14%	3%	25%	3%	25%	8%
41-50	17%	16%	25%	9%	21%	12%
51-60	17%	22%	6%	23%	15%	18%
61-65	10%	28%	12%	9%	5%	6%
més 65	22%	22%	19%	34%	3%	37%
No consta	11%	6%	6%	20%	10%	12%

Donant una ullada a la piràmide global i per sectors, ens adonem tot seguit que l'índex de dones -"mare"- majors de 65 anys és aproximadament superior en un 5% al dels homes -"pares"-, el que explica l'existència d'un índex més elevat de viduitat i de solteria entre les dones, fet normal en aquesta edat.

Aquest desequilibri apunta ja als pisos del Caudillo i a Bellvitge en les edats compreses entre els 60-65 anys, d'una manera més notòria. També el detectarem a nivell de Barraques però amb la particularitat de què el contingent d'homes és superior al de les dones.

GRÀFIC N°4, LES EDATS DELS PARES EN PERCENTATGES I PER SECTORS

Notem iguàlment la manca gairebé total en el primer dels sectors de parelles més joves als 40 anys i l'equilibri gairebé perfecte entre les edats 51-60 anys i més de 65, mostra evident de què en bona part dels matrimonis ambdós cònjuges encara viuen.

Comparem ara aquesta piràmide dels blocs del Caudillo amb la de Can Pi i ens adonarem de les semblances que mantenen amb la diferència, emperò, d'una població més envellida en l'última d'elles i amb una quantitat de dones en pràcticament totes les edats.

Si fem tot seguit una superposició dels sectors Pedrosa i Caudillo ens adonarem que ambdues poblacions podrien complementar-se perfectament; els elements corresponents a la segona, quan la primera d'elles pràcticament no presenta vèrtex.

Les edats de les parelles s'acumulen, a Bellvitge, majoritàriament entre els 31-50 anys. Aquesta piràmide posa de relleu un major equilibri entre una població matrimonial que no és jova però tampoc gran; característica que ja observem en la piràmide global i sobretot en qualsevol de les piràmides d'edats de poblacions que puguem analitzar en qualsevol sector de l'àrea metropolitana.

Tant a les barraques com a Can Pi hi endevinem tal com ja apuntàvem en estudiar el nombre d'elements per família un alt percentatge de vivendes amb un sol habitant, tal vegada senyores d'edat que amb escassos o nuls recursos malden per anar sobrevivint... Ho analitzarem més endavant.

En fixar-nos detingudament amb la darrera de les piràmides veiem que a nivell de base i fins als 65 anys és la que guarda major similitud amb la global. S'hi destaca, però una població força envellida majoritàriament formada de dones.

Així, aquestes dades poden donar una idea clara de com estan formats els nuclis familiars als diferents sectors, si ens atenem al rol familiar -pare, mare- i a l'edat.

Per tal d'afinar més la composició familiar i l'edat dels seus components, diferenciarem en dos grans grups l'edat dels fills. Així de les 211 famílies enquestades, 131 tenen fills, el que representa el 62% d'aquestes famílies enquestades.

La distribució global dels menors i majors de 16 anys és la següent :

Quadre nº 5 MENORS 16 ANYS i MAJORS 16 ANYS

nº casos	%	nº fills	nº casos	%
28	13	1	37	18
28	13	2	25	12
11	5	3	11	5
9	4	4	1	0,4
1	0,4	5	1	0,4
2	1	6	-	-
1	0,4	7	-	-
1	0,4	8	-	-

Així, tenim que en un total de 38% i 36% respectivament de les vivendes visitades no hi han fills menors i majors de 16 anys. Anem a veure, emperò, com es distribueixen aquests 38 i 36% respectivament a cada un dels sectors.

Famílies amb fills menors de 16 anys :

Caudillo	25%	del total de la seva població
Bellvitge	56%	" "
Can Pi	14%	" "
Pedrosa	64%	" "
Barraques	22%	" "

Famílies amb fills majors de 16 anys :

Caudillo	59%	del total de la seva població
Bellvitge	53%	" "
Can Pi	49%	" "
Pedrosa	16%	" "
Barraques	31%	" "

Percentatges, recordem-ho, tots ells referits al nombre d'enquestes efectuades per sector.

Expressat en termes absoluts, aquests índexs perfilen el quadre següent on podem veure millor com la població infantil menor de 16 anys està concentrada al Pedrosa i a Bellvitge, mentre que la juvenil o de més edat abunda al Caudillo i a Bellvitge.

Quadre nº 6 N° FILLS MENORS DE 16 ANYS N° FILLS MAJORS DE 16 ANYS

	Caudi. Bellv. Can P. Pedro. Barra.					Caudi. Bellv. Can P. Pedrosa. Barraques.				
1	6	7	3	8	4	14	6	6	6	5
2	2	6	-	17	3	5	6	6	2	6
3		3	1	5	2		2	3	2	4
4		2		6	1		1			-
5				1	-					1
6				2	-					
7				-	1					
8			1	-	-					

Així es va perfilant la hipòtesi ja esbojada segons la qual als Blocs del Caudillo hi ha poques parelles joves i consegüentment el nombre de fills menors de 16 anys és poc elevat; el dels qui tenen més edat, en canvi, hi predominarà clarament per sobre de tots els altres sectors.

Amb nuclis familiars de 2 a 8 membres, la piràmide de Bellvitge resulta tanmateix estranya a nivell dels dos extrems. El nombre de membres per família és més nombrós (hi ha un 62% de famílies formades de 4 a 8 membres) i s'hi perfila un clar predomini de la família nuclear (pares i fills) o al més extensa : avis.

A Can Pi a pesar de l'únic cas d'una família que té 8 fills menors de 16 anys, ens trobem amb una població preponderantment envellida, amb un nombre important de fills majors de 16 anys i, consegüentment, amb poques parelles joves. Manté aquest sector la similitud amb els blocs del Caudillo ja detectada en tractar de l'edat de les parelles. És previsible, no obstant, per aquest nombre elevat de fills majors de 16 anys la formació de noves llars.

Al polígon Pedrosa s'hi dibuixa la població més jove de tots els sectors tant a nivell de matrimonis joves-menors de 50 anys- com a nivell de fills, el 64% dels quals no assoleixen els 16 anys i només un 16% en té més. Recordem que el 55% de les famílies consultades tenen de 4 a 8 membres i que és el sector on hi ha menys avis.

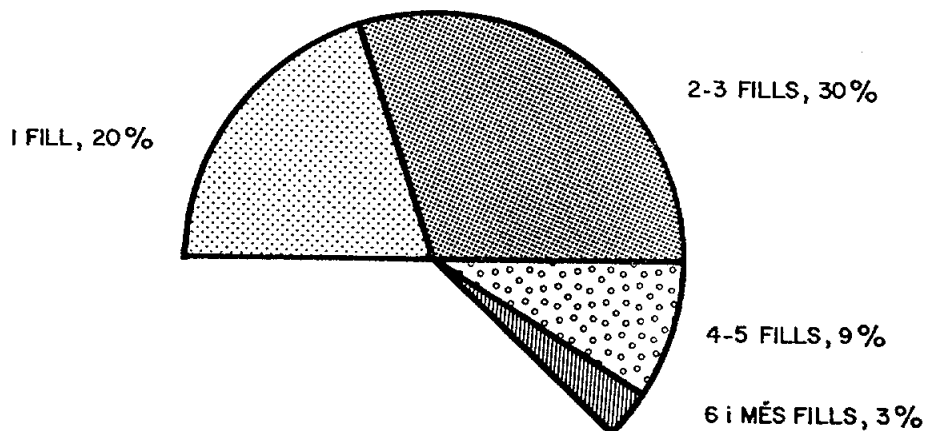
A les Barraques, finalment, ens trobem amb una població infantil i juvenil de contrast; per una banda, en un 24% de les vivendes estudiades hi viu una persona sola, per l'altra el 27% està formada de 2 persones; tanmateix, hem de destacar que el nombre de parelles fins a 60 anys és considerable en relació directa amb el nombre de fills majors de 16 anys (el 31%) i menors de 16 (22%). Com a Can Pi ens trobem davant de nuclis familiars amplis no tan sols pel nombre de fills sinó també pel nombre d'avis o d'altres parents com ara anem a analitzar.

5.- Nombre de fills i altres membres per família

Avançàvem ja en l'apartat anterior que en un 38% de les vivendes visitades no hi ha fills convivint amb els pares, avis o altres familiars. En tractar de les edats hem vist també com s'agrupen partint dels dos grups establerts i segons els nuclis familiars. Anem a veure tot seguit quina és la distribució del nombre de fills en el 62% restant de casos.

A nivell global el nombre de fills per família es distribueix així per percentatges :

**GRÀFIC N°5, NOMBRE DE FILLS PER FAMÍLIA
EXPRESSATS EN PERCENTATGES**

A nivell de sectors, tenim que :

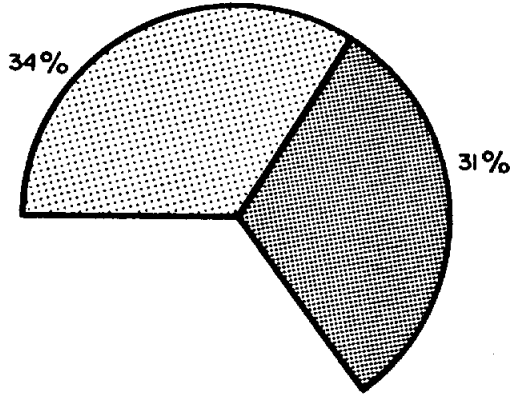
Quadre nº 7   Nº Fills per sector i Total en %

	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques	Total
1 fill	34%	19%	14%	20%	16%	20%
2-3	31%	47%	20%	33%	22%	30%
4-5	--	12%	6%	13%	10%	9%
6 i més	--	3%	3%	7%	2%	3%
Cap	34%	19%	57%	28%	51%	38%

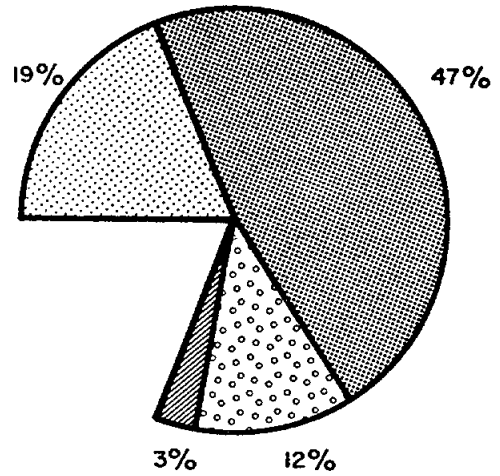
Traspasat a nivell gràfic, tenim que :

**GRÀFIC N°6, NOMBRE DE FILLS PER FAMÍLIA I PER SECTOR
EXPRESSAT EN PERCENTATGES**

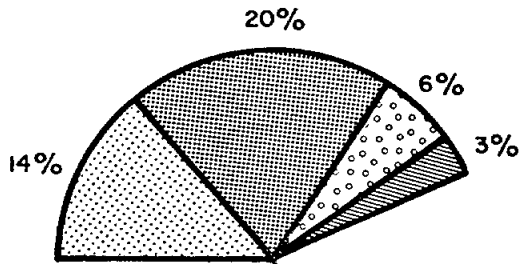
CAUDILLO

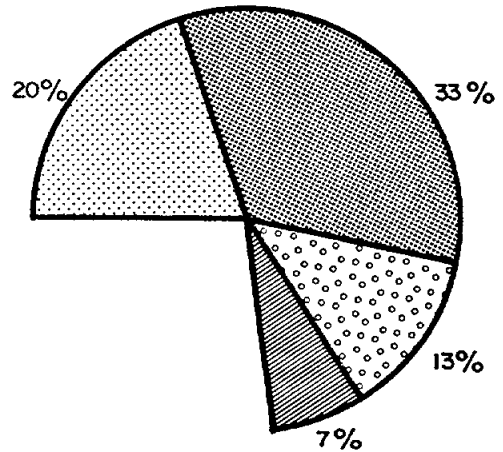
BELLVITGE

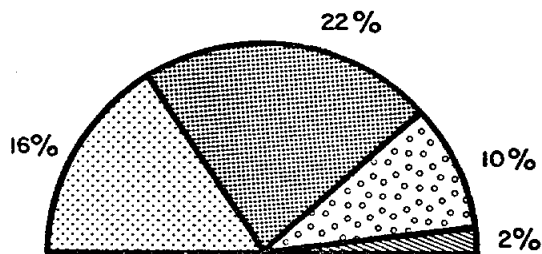
CAN PI

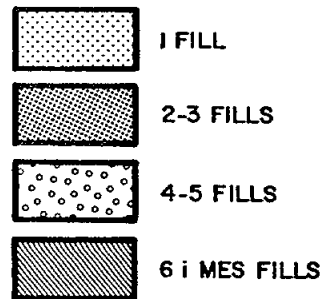
PEDROSA

BARRAQUES

NOMBRE DE FILLS PER FAMÍLIA

Gairebé el terç de la població total de famílies que tenen fills en tenen normalment de 2-3 en cada un dels sectors menys al Caudillo, on predominen els nuclis familiars d'un únic fill on tampoc hem trobat cap cas amb famílies de més de 3 fills.

Bellvitge apareix com el nucli d'índexs de famílies que tenen fills en tenen de 2 a 3; recordem que el 25% de les unitats familiars estan compostes de 6-8 membres, amb 4-5 fills (el 12%) i àdhuc amb més de 6 (un 3%). Presenta, dèiem, una piràmide de característiques normals en societats que viuen a la perifèria i que fa palès en definitiva una població majoritàriament jova; prou ho demostra el 19% de vivendes on no hi ha fills, al costat del 38% que hem trobat a nivell global.

Ben migrada resulta la població infantil a Can Pi, com hem anat observant en el decurs de l'estudi i com podem veure en la gràfica corresponent; el nombre d'entrevistes efectuades a vivendes on hi hagi fills ni arriba al 50%.

El polígon Pedrosa coincideix a nivell de nombre de fills amb la tònica global que hem anat observant; amb tot, notem que a partir del grup de 4-5 fills per família els índexs es disparen fins a assolir el 7% en famílies que en tenen més de 6. Ens trobem, recordem, en el sector on hem trobat les parelles més joves, car les seves edats no assoleixen els 50 anys. Podem observar igualment que es tracta del sector on l'índex de matrimonis de 60 anys és baixíssim el que explica de retop que hi hagi pocs matrimonis sense fills.

Pel que fa a les Barraques el nombre de fills està per sota de la mitja global obtinguda en els sectors estudiats; tenim per una banda que el 51% de les vivendes estudiades no hi han fills, però per l'altra ens trobem amb una piràmide d'edats dels pares que no presenta cap ruptura generacional; els % de fills segons el nombre es decanten lleugerament cap a una major densitat que la que presenta la global.

Presentem finalment els avis. Incloem igualment aquí aquelles altres persones -parents, familiars i/o amics- que viuen permanentment en els nuclis familiars estudiats.

Tots els sectors estudiats presenten un tipus de família majoritàriament nuclear més o menys nombrosa i amb un major o menor grau d'envel·liment.

Així, a nivell global hem detectat més o menys un 6% d'avis en aquestes vivendes, un 14% de parents, i un 2% aproximadament d'altres persones convivint amb una o més famílies sota un únic teulat.

Els avis i els altres parents predominen per zones amb un 44% del global dels casos i segons el mateix percentatge (22 i 22%) als Blocs del Caudillo; amb un percentatge molt inferior segueixen Bellvitge i les Barraques, Can Pi, en canvi destaca per ser on deuen concentrar-s'hi més germans d'algun dels pares o avis; fenomen que també trobem amb menor freqüència al Pedrosa.

La situació finalment de d'altres persones convivint permanentment amb la família i sense relacions de parentesc ha sortit molt poc; l'hem detectada únicament a les Barraques (2 casos) i a Bellvitge (1).

No volem acabar aquesta descripció global al mateix temps que sectorial sense fer referència al nombre global de minusvalies que ens hem trobat i al nombre de membres afectats per família, convençuts que la qualitat de la vida - de la qual forma part viure en una vivenda adequada tant a nivell de serveis com d'espai, de salubritat i de l'ambient circumdant, així com de l'alimentació entre altres factors, - pot ser un desencadenador de malalties més o menys greus i àdhuc de subnormalitat.

La nostra aportació en aquest aspecte no serà més que una apreciació global sense distingir els tipus de minusvalies ni el seu grau de gravetat; així, dintre de les xifres que donarem hi incluïm les incapacitats de tipus laboral produïdes per malalties o accidents.

En un 12% de les vivendes visitades hi hem trobat minusvàlids i, en dos dels casos, més d'un sota la mateixa teulada.

La seva distribució per sectors i la global és la següent :

Quadre nº 8   Nº Minusvàlids per sector

	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques	TOTAL
Nº Minus- vàlids						
1	2	5	6	5	6	24
2	-	-	1	1	-	2
TOTAL	2	5	7	6	6	26

Per fer una avaluació d'aquestes dades hauríem primer de tot de fixar-nos amb el nombre d'enquestes efectuades a cada sector, sospesar-ne les característiques pròpies o homogènies si es que existeixen per cada una d'ells, avaluar-ne la qualitat de la vida i en definitiva cada cas concret car no podem partir de cap criteri homogeni que sigui proporcional entre ells .

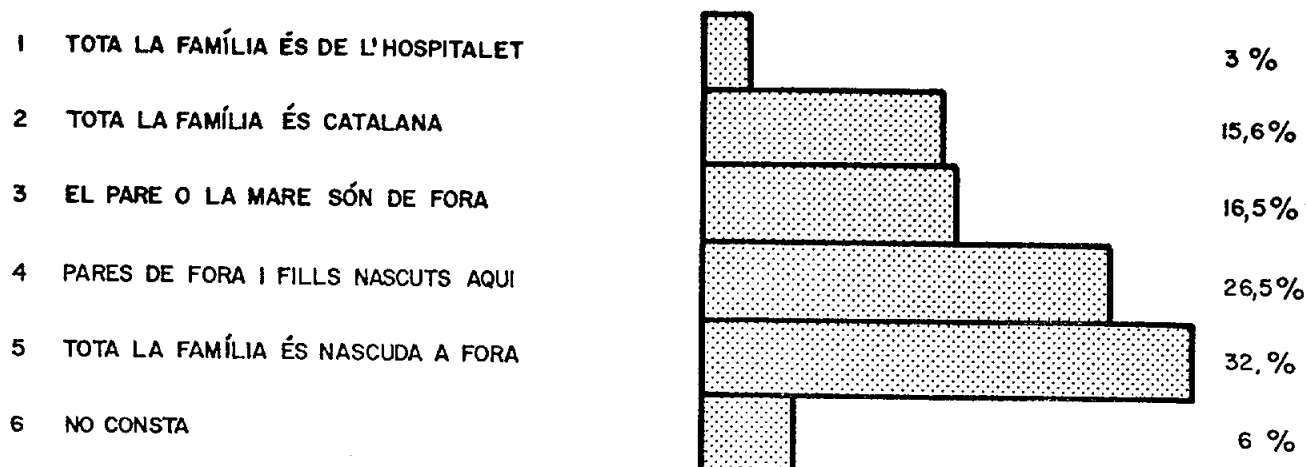
A través d'aquestes pàgines no pretenem ni és el lloc adequat de fer tantes filigranes; l'únic del què volem deixar constància és que aquest 12% de casos és sùmmament elevat i que quan els casos es presentin han de tenir una especial valoració a l'hora de l'escrutini per a l'adjudicació dels pisos del Gornal, sigui pel lloc que hauran d'ocupar-hi segons el tipus de minusvalia sigui per les circumstàncies especials del sol.licitant.

6.- Origen

Pretenem en aquest apartat tenir tan sols una visió de l'origen de la família estudiada en tant que nucli familiar més que no pas pel lloc individual de procedència geogràfica de cadascú dels elements.

Així, atenent al grup familiar proposarem les següents classificacions i hem obtingut els següents resultats a nivell global :

GRÀFIC Nº7, L'ORIGEN DE LES FAMÍLIES DE L'HOSPITALET

Bàsicament, doncs, a nivell global l'origen d'aquesta població és la immigració (el 32% n'és tota la família), sinó en la seva totalitat (els pares de fora i els fills nascuts aquí : 26%) sí almenys algun dels dos membres (el pare o la mare com a fundadora del nou nucli familiar : el 17%) . Sempre atenent al nucli familiar com a tal, veiem doncs que de l'Hospitalet pròpiament dit només en són originaris el 3% del total, i del resta de Catalunya -conseqüentment d'origen català- el 16%.

Ja a nivell de sectors, ens adonem que les famílies enquestades als blocs del Caudillo a pesar dels anys que fa que viuen aquí no n'hi ha cap que sigui originària de l'Hospitalet; el 19% són catalans procedents de d'altres indrets de Catalunya, el 25% de les famílies són nou-vingudes en el conjunt dels seus membres i el 47% els pares de fora i els fills d'aquí.

Tampoc a Bellvitge hem trobat famílies senceres nascudes al municipi; el 2,5% provenen de d'altres llocs de Catalunya, el 34% totalment de fora i el 53% els pares són nascuts a fora i els fills aquí. Això fa que presenti una certa homogeneïtat a nivell d'origen de la població amb els blocs del Caudillo però amb la diferència tal vegada que ambdós sectors són fruit d'implantacions de nous habitatges a èpoques diferents, i possiblement d'onades immigratòries arribades a moments diferents també.

A Can Pi, al Pedrosa, i a les Barraques, en canvi, hi trobem una població que duu més anys a Catalunya i al propi municipi. Així, els que sempre han viscut a l'Hospitalet hi representen el 6,5 i 4% respectivament. Els qui procedeixen d'altres indrets de Catalunya, el 20,20 i 8% respectivament; l'origen de fora per cada nucli familiar seguint el mateix ordre de sectors és del 26,28 i 43%. Les Barraques, veiem tornen a destacar-se. Pel que fa als pares de fora i als fills d'aquí representen el 20, 8 i 23% respectivament.

Les diferències que veiem per cada una d'aquestes poblacions estan, entre altres factors, lògicament condicionades per les diferents onades d'arribada a Catalunya i als nuclis industrials d'aquesta població i per la dotació que a nivell de vivenda cada municipi podia oferir-los-hi.

A tall de resum direm que la majoria de vivendes visitades les habita el propi titular i hi viu una sola família sigui nuclear sigui extensa. Can Pi és el sector que despunta per haver-hi més casos on viuen dues famílies en una mateixa vivenda.

La composició familiar sol ser de 4-5 membre; cada sector té, però, les seves particularitats segons l'envelliment de la població, nombre de fills, etc.

Ho veiem en estudiar l'edat de les parelles: les que viuen al Caudillo i a Can Pi tenen normalment més de 40 anys, quan la majoria de les que viuen al Pedrosa i a Bellvitge no arriben a 50. Si hem definit com a població juvenil i senil de contrast a la Barraquista és perquè està formada de nuclis familiars amplis no tan sols pel nombre de fills sinó també d'avis.

El Polígon Pedrosa destaca per viure-hi la població més jova, tant per l'edat de les parelles com per la dels fills.

El nombre d'aquests sol ser de 2-3 per família; no hi arriba, amb tot al Caudillo i és tal vegada més elevat al Pedrosa i a les Barraques.

A més del Caudillo, l'envelliment de la població es fa palès d'una manera especial a Can Pi i a les Barraques, on sovint els avis viuen sols.

L'origen d'aquestes famílies és majoritàriament la immigració; ha nascut a l'Hospitalet únicament el 3% de les famílies enquestades.

II.- ESTRUCTURA SOCIO-PROFESSIONAL I ECONOMICA

A l'hora d'intentar fer l'anàlisi de l'estructura professional d'una població sempre topem amb la dificultat de seleccionar aquella tipologia de professions que vertebrin tota aquesta estructura.

Segons la manera de pensar de cadascú, els uns donen més importància a una determinada tipologia segons el tipus de producció, altres emprenen llurs anàlisis per la qualificació professional de la població laboral.

Som conscients de què la classificació que proposem pot ser realment discutible, àdhuc polèmica, però respon força, creiem, a l'heterogeneïtat sòcio-professional i econòmica de la població que volem estudiar i consegüentment la considerem vàlida.

Afirmar a nivell global que predomina en aquests sectors una classe social composta bàsicament de treballadors - amb o sense consciència de classe- és evident; però resulta també que dintre d'aquesta homogeneïtat hi ha una sèrie d'aspectes diferenciats per cada un dels sectors que posen de manifest les peculiaritats pròpies a cada una de les realitats subjacents.

Hi ha una dificultat que no hem pogut solucionar del tot de cara a l'elaboració d'aquest capítol : es tracta de l'índex força elevat en alguns sectors de "no consta" i/o inactius. De totes maneres, aquesta limitació és inherent a la complexitat de situacions que a nivell global hem tocat, particularment en alguns sectors, motivades per la pròpia manca de treball actualment i les multivariades sortides que a falta de pa cada ú troba per poder tirar endavant amb la seva família. Així, no és fàcil abordar aquesta complexitat de situacions, indagar quina és la dinàmica professional i econòmica pròpia quan es tracta de sectors com el Polígon Pedrosa, Can Pi o a les Barraques, disseminades arreu del Municipi; i això, sense fer esment del difícil que resulta en alguns casos donar validesa a la informació facilitada i no provada documentalment a l'enquestador.

1.- Nombre d'actius per família

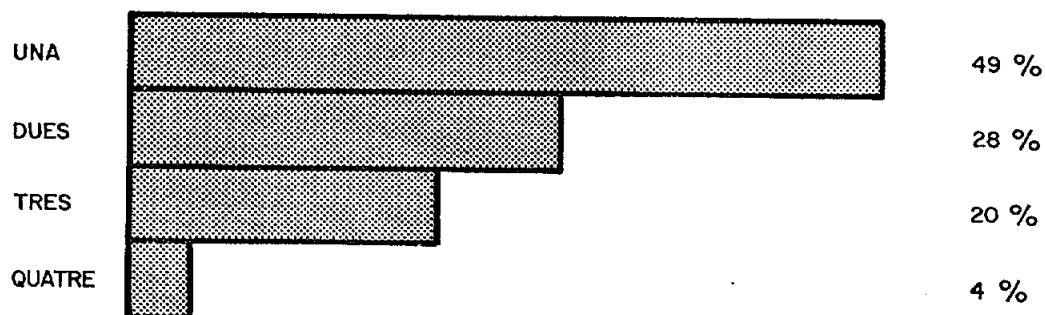
Amb les dades que hem pogut recollir, tenim que en 150 de les famílies visitades, és a dir, només en un 71%, hi ha algun o alguns actius o persones que realment treballen. Queda un 29% per tant que inclou enquestes no contestades per : situacions d'atur, avis amb o sense jubilació, vivint sols o en una llar on no entra cap sou. Ho veurem més endavant.

Aquesta població activa detectada en el 71% de les famílies entrevistades es distribueix a nivell global de la manera següent, segons el nombre d'actius per família :

1 Actiu	família	104 casos	104 actius
2 "	"	30 "	60 "
3 "	"	14 "	42 "
4 "	"	2 "	8 "
		150	214 actius global

Atenent a aquest 71% global de les famílies amb un o més actius i segons el nombre, podem observar la gràfica següent, de la que n'hem exclòs els casos d'aquelles famílies on no hi ha cap actiu i que representen recordem-ho el 29% de la població total.

GRÀFIC N°8, NOMBRE DE PERSONES ACTIVES PER FAMÍLIA

Veurem en el quadre següent com es distribueixen aquests actius per família en cada un dels sectors. Incluïm, en aquest cas, els % globals de

no contestades, ja que a nivell de sector pot ajudar-nos en l'anàlisi posterior.

Quadre nº 9   Actius família global i per cada sector

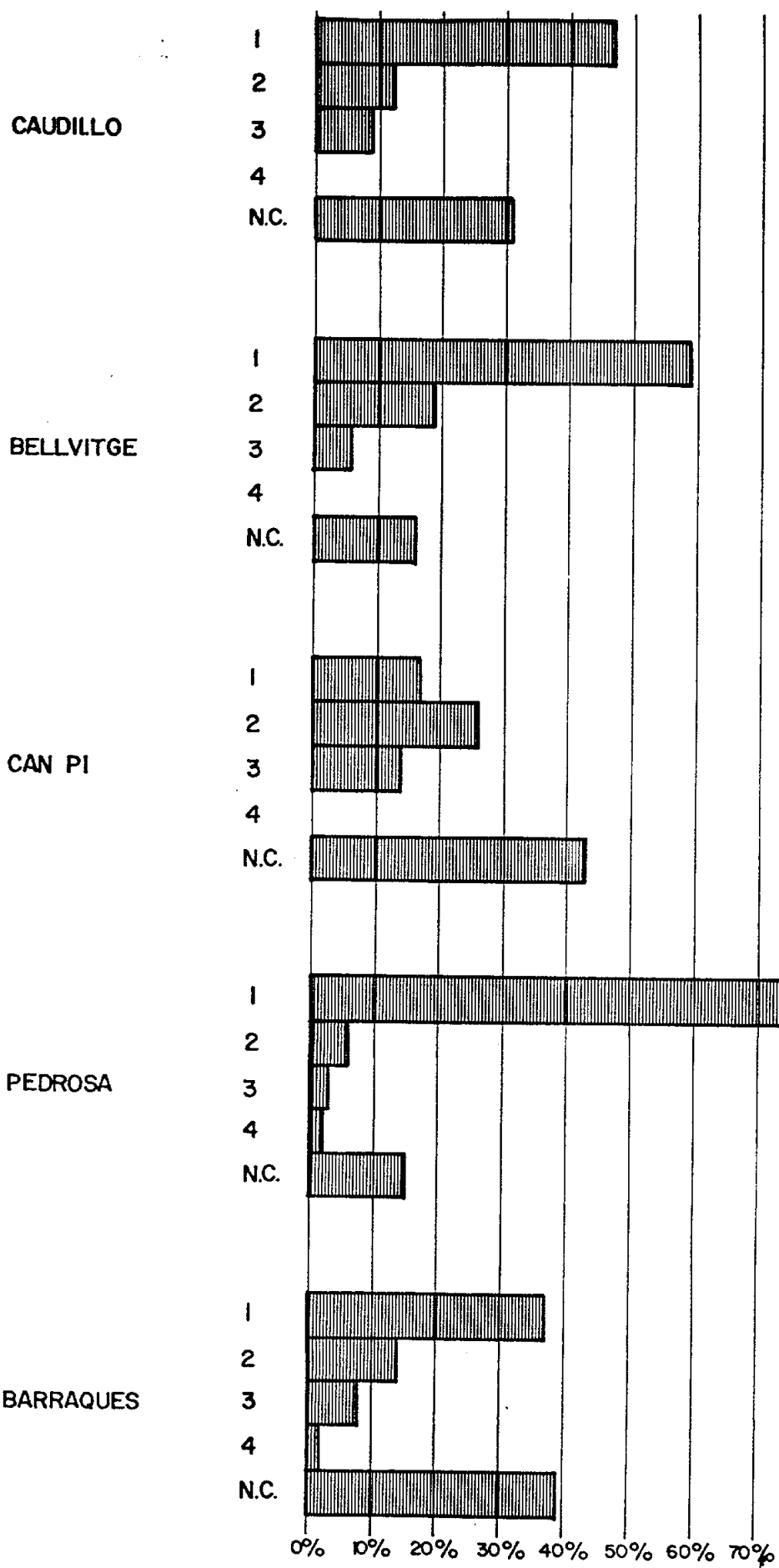
	Global	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
1 Actiu	50%	15 47%	19 59%	6 17%	45 74%	19 37%
2 Actiu	14%	4 12,5%	6 19%	9 26%	4 6%	7 14%
3 Actiu	7%	3 9%	2 6%	5 14%	2 3%	2 8%
4 Actiu	2%	- -	- -	-	1 2%	1 2%
No con. o non'hi ha actiu	28%	10% 31%	5 16%	15 43%	9 15%	20 39%

Per tal de donar més relleu a aquests percentatges, transcrivim gràficament les dades de cada un dels sectors a fi de poder també ressaltar seguidament els tipus de professions que exerceixen aquests actius tant a nivell global com per sector (Gràfic nº 9)

Ens adonem que als sectors on hi ha un major nombre d'actius són al Pedrosa i Bellvitge; efectivament en un 80% de les famílies enquestades hi ha 1 ó 2 membres que treballen. Recordem, a més que són els sectors més joves.

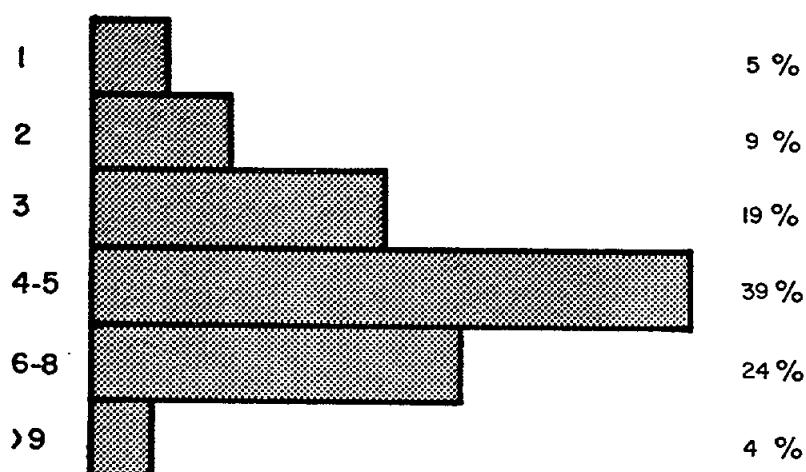
Aquest percentatge disminueix sensiblement en el Caudillo (60%), a les Barraques (51%) i a Can Pi (43%). Així, si en els dos primers sobresurt d'una manera espectacular l'existència d'un actiu per família i els no-respostes- que equivalen a no actius i/o avis per família són ben pocs, a les Barraques i a Can Pi, en canvi, els percentatges de no-respostes- són molt elevats; sembla ser que en aquests sectors hi ha força gent enatur i a més que aquells que treballen exerceixen professions quelcom particulars. Hipòtesi que ja contrastarem més endavant però que, notem-ho, Can Pi té l'índex més elevat de casos en els que hi ha de 2 a 3 membres actius per família.

GRÀFIC N°9 , NOMBRE DE PERSONES ACTIVES PER FAMÍLIA I SECTOR

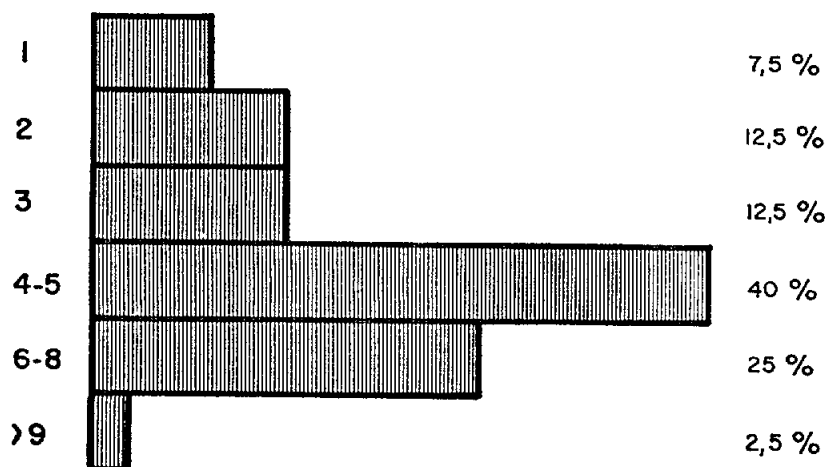
Fixant-nos tot seguit amb el nombre d'elements que tenen aquests nuclis familiars tenim que aquests actius es distribueixen de la manera següent :

GRÀFIC N° 10, DISTRIBUCIÓ DELS ACTIUS SEGONS EL NOMBRE DE MEMBRES PER FAMÍLIA

En graficar l'index d'atur segons el nombre d'elements de la unitat familiar tenim que l'estructura que segueix també li és semblant :

GRÀFIC N° 11, DISTRIBUCIÓ DE L'ATUR SEGONS EL NOMBRE DE MEMBRES PER FAMÍLIA

Observem que ambdues correlacions demostren en definitiva que a un major nombre d'elements li segueix un % més elevat d'actius i que l'atur consegüentment a grans trets sembla seguir la mateixa tònica. Ja ho veurem, però, a nivell de sector.

2.- El treball i l'atur

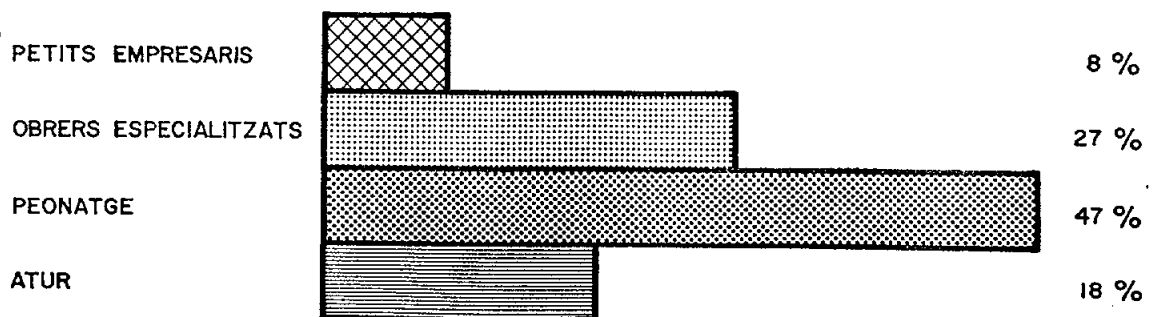
Per l'anàlisi de l'estructura sòcio-professional d'aquesta població activa o en atur, hem agrupat les diverses professions de la manera següent, considerant que aquestes 3 tipologies poden donar-nos una idea prou clara de la situació:

1.- Petit empresari, comerciants tècnic de grau mig	8%
2.- Obrers especialitzats	27%
3.- Peonatge	47%
4.- Atur	18%

Hem de remarcar que no tractem aquí dels jubilats ni de la població estudiada en quant a tal sinó de la població activa o que està en atur i/o així ho ha fet constar. N'hem exclòs, igualment, aquells casos de senyores que dediquen unes hores del dia a fer feines de neteja de casa per altri.

Atenet-nos a aquests resultats, obtenim un percentatge molt elevat d'obriers o de gent que exerceix feines de peonatge i, com veurem més endavant, poc remunerades; la gràfica demostra clarament aquesta situació :

GRÀFIC N°12, LES ACTIVITATS PROFESSIONALS I L'ATUR

Exposem a continuació aquesta estructura professional distribuïda per sectors, tant en termes absoluts com en percentatges, sempre però referits al propi sector.

Quadre nº 10   L'estructura professional per sectors

	Global		Caudillo		Bellvitge		Can Pi		Pedrosa		Barraques	
P.Empre	18	8%	4	12%	1	2%	7	20%	3	5%	3	7%
O.E.	59	27%	17	50%	12	26%	11	31%	9	15%	10	23%
Peonatge	102	47%	9	26%	21	46%	14	40%	39	65%	19	43%
Atur	40	18%	4	12%	12	26%	3	9%	9	15%	12	27%
TOTAL	219	100	34	100	46	100	35	100	60	100	44	100

Així tenim que aquesta realitat sòcio-professional existent a cada sector es va configurant; vegem tot seguit què passa a cada un d'aquests sectors segons aquestes dades i posteriorment seguint els criteris de grup de professions. Veure gràfic nº 13 .

Ens adonem així que el 88% de la població activa del Caudillo té un treball; A Can Pi és versemblantment el 91%; si ho diem així, és perquè, recordem-ho, podem creure'ns que l'atur hi és inexistent quan en realitat el que passa és que ens trobem davant d'una població envellida el que fa que una part d'aquesta població no pugui respondre com a activa; volem fer notar a més que la petita empresa hi abunda, millor dit, l'empresari familiar que ocupa a dos/tres membres de la família en les seves feines ; fixem-nos que és el lloc on hi ha el major contingent d'actius en aquest grup...

Al Pedrosa l'atur representa un 15%; assoleix percentatges molt elevats a Bellvitge (26% del total de les entrevistes realitzades, no de la P. activa) i a les Barraques (27%).

En el gràfic nº 14 podem veure com es distribueixen els diferents grups de professions per sector :

GRÀFIC Nº13, LES ACTIVITATS PROFESSIONALS I L'ATUR, PER SECTORS

CAUDILLO

P. EMPRESARIS

OBRERS ESP.

PEONATGE

ATUR

BELLVITGE

P. EMPRESARIS

OBRERS ESP.

PEONATGE

ATUR

CAN PI

P. EMPRESARIS

OBRERS ESP.

PEONATGE

ATUR

PEDROSA

P. EMPRESARIS

OBRERS ESP.

PEONATGE

ATUR

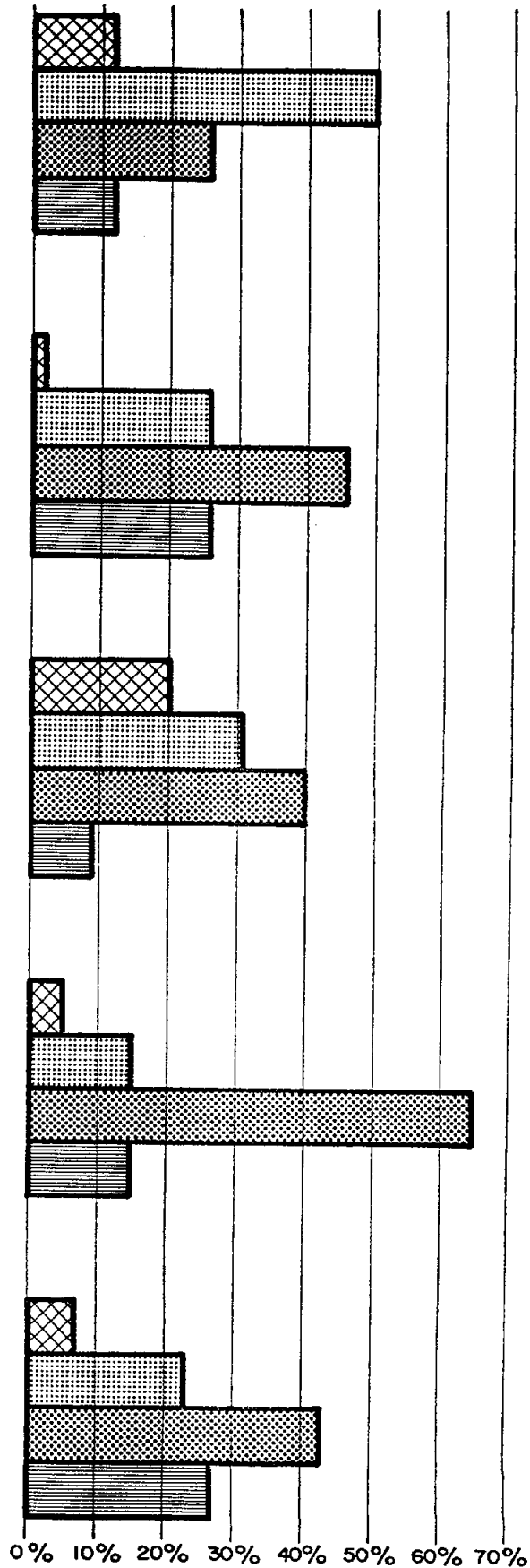
BARRAQUES

P. EMPRESARIS

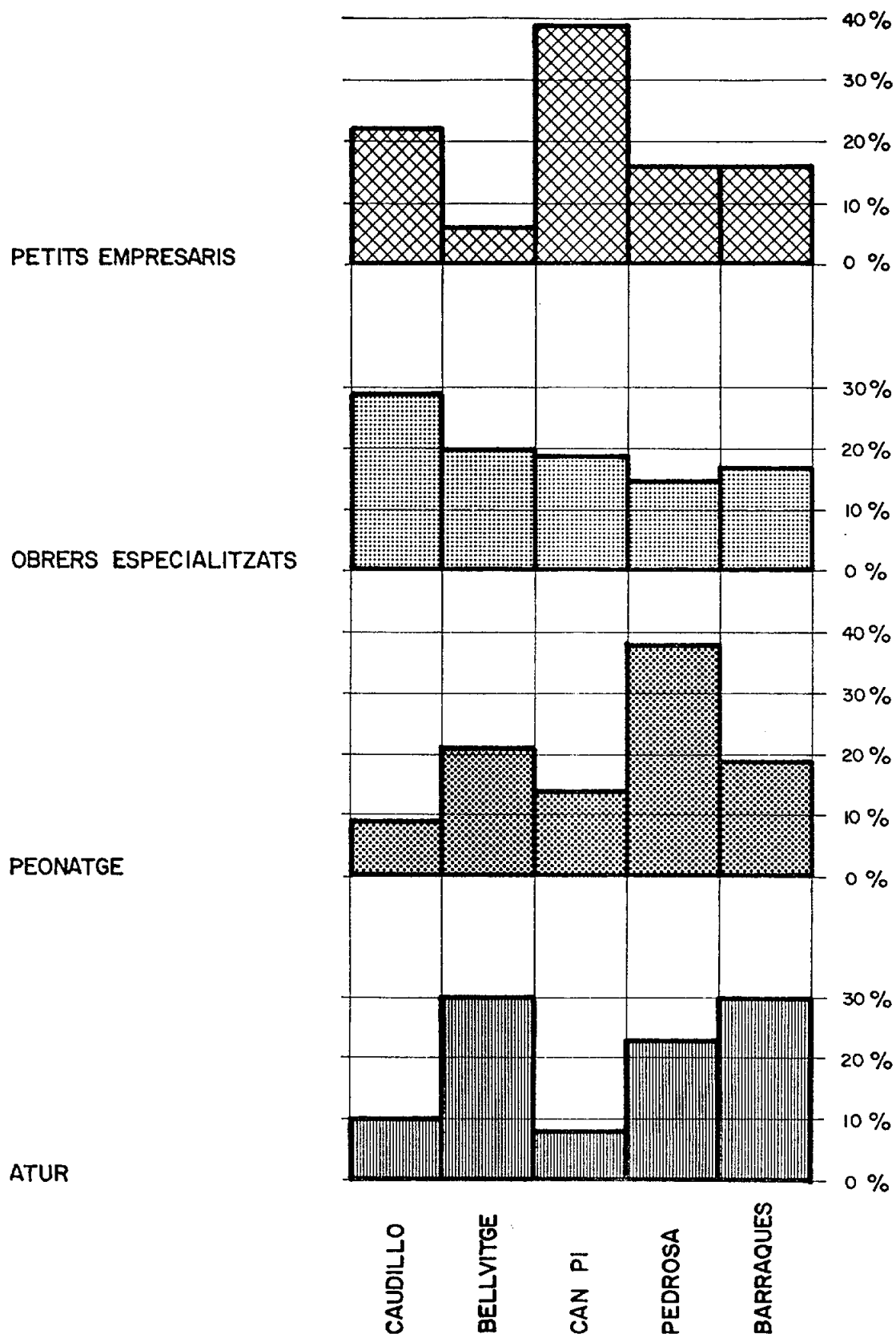
OBRERS ESP.

PEONATGE

ATUR

GRÀFIC N° 14, DISTRIBUCIÓ GRUPS D'ACTIVITATS PROFESSIONALS PER SECTOR.

A Can Pi el 20% de la població està catalogada com a actius inclosos en el primer grup; el que de fet resulta és que aquest sector ocupa el 38,8% del total del grup d'empresaris detectat, comerciants i/o tècnics de grau mig; petits empresaris o botigues, bàsicament. Els blocs del Caudillo representen un altre 22% del total i Bellvitge és on és més important l'atur i menys poc l'empresariat; a l'inrevés precisament de Can Pi .

Si continuem mirant a nivell de professions, el Pedrosa destaca per ser una població activa que exerceix el peonatge. La gent que viu al Caudillo, en canvi, és majoritàriament especialitzada en les professions que exerceix.

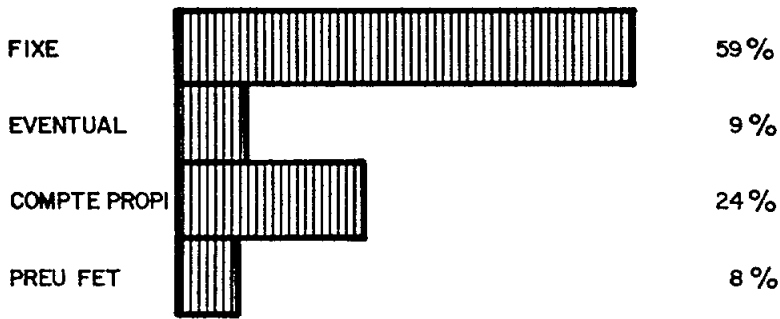
A nivell global, tota aquesta activitat professional s'exerceix en el 57% dels casos a l'Hospitalet; ara bé, això varia segons la professió i el sector. Així el 45% del peonatge global exerceix les seves professions en el propi municipi, mentre que a nivell d'empresariat i càrrecs mitjos no assoleix el 15% del total.

A nivell de sectors, la població activa del Pedrosa queda repartida entre l'hospitalet i fora; Can Pi segueix la mateixa tònica. Bellvitge i el Caudillo tenen una població activa que desenvolupa les seves tasques normalment a l'Hospitalet encara que el 25% del global d'entrevistes del Caudillo vagin a fora -Barcelona normalment per la seva contingüitat-; els Barraquistes actius tendeixen també a treballar fora del Municipi.

Totes aquestes dades revelen en definitiva que, a nivell global i independentment de la variable grup de professions, la població activa objecte d'estudi exerceix llurs activitats professionals en el propi municipi o a fora indistintament, malgrat les tendències més o menys acusades que cada sector pugui manifestar.

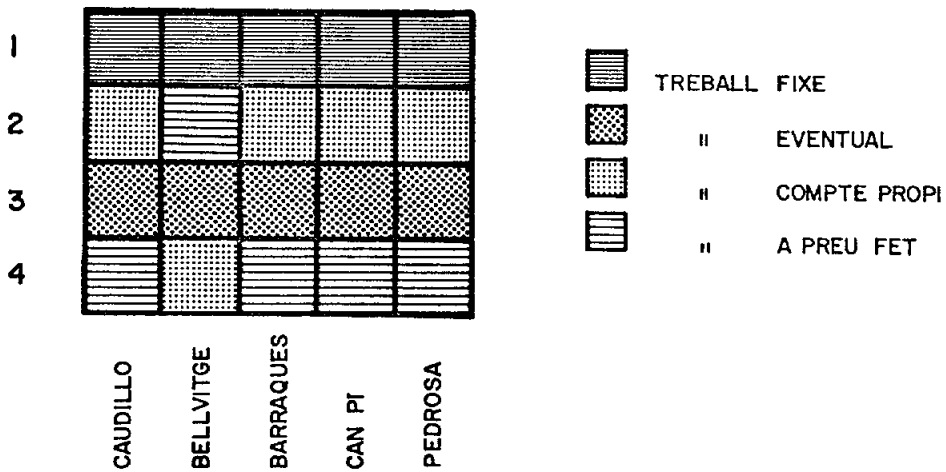
Si ens fixem tot seguit amb la seguretat en el lloc de treball d'aquesta població activa, tenim que la situació de treball fixe té el predominí a nivell global i en tots els sectors. Cf. gràfic següent :

GRÀFIC N°15, SITUACIÓ LABORAL DELS ACTIUS

En establir l'ordre de prioritats entre els diferents sectors, tenim que al Caudillo -on hi resideix probablement una població més estable pels anys que fa que hi viu- una àmplia majoria de la població activa té un lloc de treball fixe ; la gràfica següent mostra com s'estructura la població activa estudiada segons la seva seguretat en el lloc de treball i atenent al factor sector :

GRÀFIC N°16, SITUACIÓ LABORAL PER SECTOR SEGONS UN ORDRE DE PRIORITATS

A pesar d'un índex molt elevat d'atur ve, després del Caudillo, Bellvitge on ni l'eventualitat ni el preu fet tenen cap significació, car la suma d'ambdós índexs és inferior al 15%; en canvi, hi destaca el treball a preu fet el que pot estar en estreta relació amb aquest elevat índex d'atur. Un atur, endemés, tan elevat com a les Barraques però de característiques diferents precisament perquè ambdues poblacions tampoc no són homogènies, tal com indicàrem en el capítol I.

A Can Pi, la població laboral queda pràcticament repartida a nivell d'estabilitat entre fixe i a compte propi; ho explica el fet de què més d'un 38% se la seva població activa pertanyi al primer grup d'activitats professionals. Una situació semblant apunta al Pedrosa, amb la diferència, però, que els índexs d'eventualitat sobrepassen l'11% i els del preu fet el 10%.

Aquesta situació d'estabilitat laboral està en íntima relació amb el temps que fa que un hom treballa en una mateixa feina i/o viu a l'Hospitalet. Així, tenim que el 71% d'aquesta població activa estudiada fa més de 5 anys que està ocupant el mateix lloc de treball; el 21% d'1 a 5 anys i només el 8% porta menys d'un any en la mateixa feina. Tot això, ens fa pensar que l'índex de mobilitat laboral actual a nivell global no és important.

Si de tota manera donem una ullada a nivell de sector descobrim ràpidament com cada sector té els seus trets peculiars; així, la població activa del Caudillo, Can Pi i la de les Barraques tenen uns índexs baixíssims de gent que porti menys d'un any en la mateixa feina. A Bellvitge i al Pedrosa en canvi, ja són més elevats.

3.- Situació laboral anterior

En el decurs del treball de camp volguérem investigar també quin era l'últim treball que havia exercit el cap de casa, el lloc i les condicions de què gaudia a nivell d'assegurança. Degut en part a la poca mobilitat detectada però també al difícil que es féu poder classificar moltes de les ocupacions no tan tols anteriors sinó àdhuc actuals

dels nostres actius, les dades que presentem resulten poc significatives però no per això menyspreables. Hem pres com a percentatge total no el nombre global d'entrevistes sinó el total de vivendes on hi havia actius.

Del resultat d'aquestes entrevistes mantingudes sabem que el cap de casa feia anteriorment de :

. Empresari, tècnic mig comerciant.	6%
. Obrer especialitzat	14%
. Peonatge	45%
. NC	34%

Aquests NC, o no respongué a aquesta pregunta, o bé era el primer treball que exercia o tal vegada, pel fet d'haver treballat sempre al mateix lloc, no li calia respondre-la. En no disposar de dades sobre l'atur d'aquell moment no podem en realitat establir cap tipus de comparança i de fet, però, si alguna mobilitat s'ha donat ha sigut més aviat en sentit descendent.

En interessar-nos pel lloc on treballaven anteriorment, trobem que el 28% ja ho feia a l'Hospitalet - pot tractar-se tant de la població autòctona com de la nou-vinguda, atreta probablement per haver trobat aquí un lloc de treball- i que l'altre 36% ho feia fora.

- Tipus d'assegurança anterior

En quant a estar o no adscrit a la S.S. el 49% hi estaven, el 5% eren autònoms i un 10% no tenia cap assegurança. Sempre, repetim, ens referim a aquell 71% de nuclis familiars on hi ha algun o alguns actius.

Actualment, cap al 80% d'aquesta població activa té S.S. , el 8% - com coincidint amb el primer grup d'actius- està adscrit als autònoms i queda d'un 13 a un 15% difícilment determinable sense Seguretat Social. Han canviat probablement aquests índexs a causa de l'augment d'atur.

Com a sectors més desatesos destaca el Pedrosa amb l'índex més elevat de casos sense S.S., les Barraques, el Caudillo, Bellvitge i Can Pi i en aquest ordre. Es precisament en aquest sector on hi ha el major nombre d'adscrits al règim d'autònoms, a la vegada coincidint amb el primer grup de professions.

4.- Ingressos i despeses

En realitat, en qualsevol treball aquest apartat sempre fa de mal tractar-lo no tan sols per les reticències que l'entrevistat acostuma a posar en declarar els ingressos sinó també per la quantitat de factors que influeixen a nivell de nucli familiar : composició, nombre de sous que entren, possessió o no de la vivenda..., tant en tenir unes entrades més o menys quantioses com en els hàbits adquirits de consum de com gastar els diners.

Partírem com qui diu de dos pressupòsits : primer que no seria gens fàcil obtenir aquesta informació sobretot pel que respecte a la primera part, és a dir, als ingressos. Segon, com que l'experiència ja ens havia ensenyat en altres ocasions que com més senzills són els sectors socials objecte d'estudi més fàcil és obtenir aquest tipus de dades, confiàrem, malgrat tot, que conseguiríem sinó una informació molt detallada sí almenys força aproximada a la realitat de cada sector. Era d'esperar, finalment, que si demanàvem primer els ingressos i posteriorment les despeses, l'estalvi seria inexistent en bona part dels casos. I no tan sols perquè el dèficit no sigui real en moltes famílies sinó perquè en realitat aquestes famílies no estan acostumades a controlar en què i com se'n van els diners abans de què s'acabi el mes. Així, davant dels ingressos i de les despeses que l'entrevistat declarava, l'enquestador ha hagut de jugar un paper important les més de les vegades de comentari i discussió d'aquests dèficits si ha volgut captar amb més realisme cada situació.

Eren bàsicament 6 les preguntes al respecte : Ingressos dels actius i dels no-actius, quantitat del subsidi en cas d'estar en atur o ser jubilat, ingressos totals familiars per mes, pressupost global familiar mes i pressupost familiar mensual a nivell de vivenda.

Abans d'entrar a l'anàlisi de cada un d'aquests punts, hem de dir que per por a la poca representativitat d'algunes dades més de tipus econòmic : renda per càpita, etc. hem agrupat les quantitats declarades

segons unş marges que establirem després de repassar tot un seguit d'enquestes i veure més o menys les quantitats que sortien.

A.- Ingressos totals familiars : Pel que fa als ingressos totals de les famílies enquestades tenim que a nivell global aquesta pregunta l'ha contestada el 84% del global, heus-ne aquí els resultats :

El 46% d'aquestes famílies ingressen menys de 40.000,- ptes mes.

El 18% n'ingressen de 40 a 50.000,-

El 20% més de 50.000,-

Percentatges que podem redistribuir de la següent manera atenent al nombre de components per família.

Quadre nº 11   Ingressos totals familiars

Ing. Totals Nº membres						
	1	2	3	4-5	6-8	± 9
-40.000 (46%)	17%	30%	17%	26%	9%	1%
40-50.000 (18%)	5%	14%	24%	35%	22%	±
més 50.000 (20%)	5%	5%	21%	47%	21%	2%

Notem que la família tipus (4-5 membres) ja detectada en l'anàlisi de la població l'hem retrobada en comparar els membres actius per família i la retrobem ara, encara que en el primer grup destaquí més el 30% corresponent als nuclis familiars de dos membres; tinguem present que el segon és el 26% del grup de 4-5, el que fa que no l'avanci de gaire; dit d'una altra manera, 52 de les famílies visitades estan compostes de més de 2 membres i llurs ingressos no arriben a 40.000,- ptes mes. Notem en canvi que el 21% de famílies que no passen de 3 membres sí sobrepassen les 50,000,- ptes mes.

Vegem a la pàgina següent com es distribueixen aquests ingressos a nivell global i de sectors.

GRÀFIC N° 17, INGRESSOS TOTALS GLOBAIS I PER SECTOR, COMPARATS

CAUDILLO

- DE 40.000

40.000 - 50.000

+ DE 50.000

N.C.

BELLVITGE

- DE 40.000

40.000 - 50.000

+ DE 50.000

N.C.

CAN PI

- DE 40.000

40.000 - 50.000

+ DE 50.000

N.C.

PEDROSA

- DE 40.000

40.000 - 50.000

+ DE 50.000

N.C.

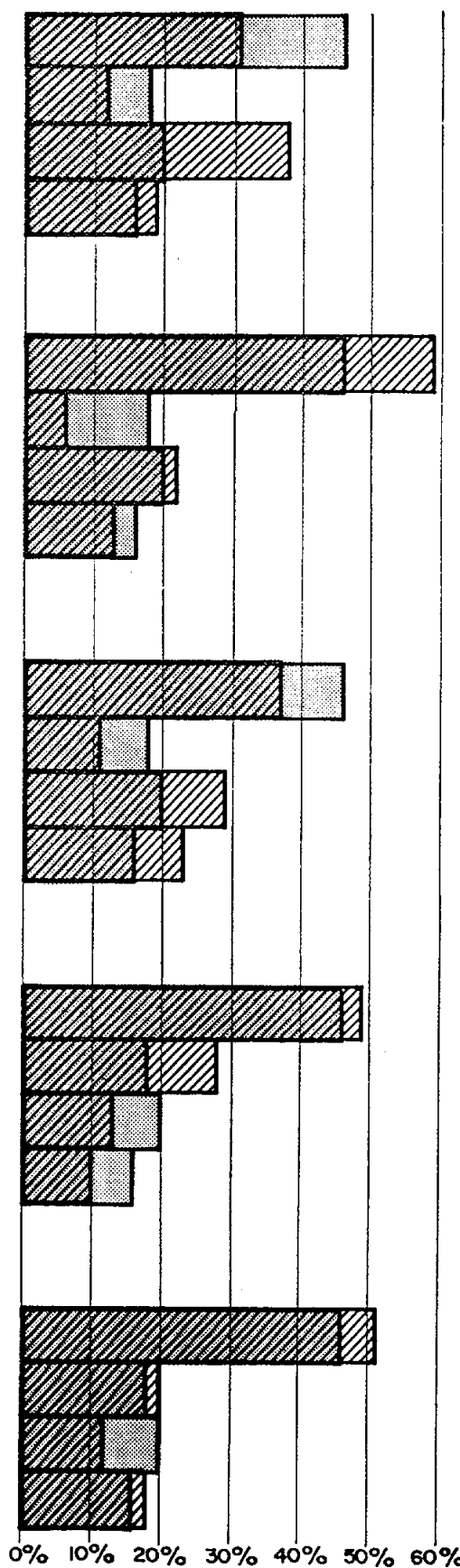
BARRAQUES

- DE 40.000

40.000 - 50.000

+ DE 50.000

N.C.

% GLOBAL
 % PER SECTOR

A nivell de sector, al Caudillo (38%) i Can Pi (29%) és on hi ha el major nombre de famílies que mensualment ingressen les quantitats més elevades de diner respecte de la mitja detectada. En canvi, les famílies del Pedrosa i de les Barraques són les que n'ingressen menys, repetim a nivell de quantitats elevades.

Les famílies de Bellvitge presenten novament un contrast; adés a nivell de nombre de membres per família, ara en ingressos. Ens trobem que cap al 60% tenen uns ingressos inferiors a 40.000,- al costat d'un 22% que assoleixen més de 50.000,- mensuals, Totes aquestes quantitats, dèiem, fan referència als ingressos totals per mes per nucli familiar, segons el nombre de membres per família i par cada sector

B.- Ingressos totals de la població activa

Anem a veure ara els ingressos totals de la població activa, segons igualment les variables sector, composició familiar i subsidi d'atur possible d'aquells població que no té un lloc de treball.

La distribució que presenten és la següent :

Menys de 30.000,-	28%
De 30-50.000,-	29%
Més de 50.000,-	6%
No consta	7%
No són actius	29%

Si fem ara la redistribució d'aquests percentatges d'ingressos segons els components per família tenim :

Quadre nº 12   Els ingresos segons el nombre components de la família

Ing. Totals \ No membres	No membres					
	1	2	3	4-5	6-8	± 9
-30.000 (28%)	3%	18%	23%	38%	15%	2%
30-50.000 (29%)	5%	8%	23%	40%	24%	-
més 50.000 (6%)	8%	17%	25%	42%	8%	-

No anem ara a comentar aquest quadre ja de per sí eloqüent; tampoc podem estar-nos amb tot de remarcar aquest 15% de casos catal.logats entre 6-8 persones car si no tenen altres ingressos que les 30.000 ptes. la seva renda per càpita ronda les 4.500 ptes.

A nivell de sector, els percentatges d'aquests ingressos es distribueixen així :

Quadre nº 13   Els ingressos en funció del sector

	Global	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
Menys de 30000	28%	19%	53%	17%	28%	27%
De 30-50.000	29%	34%	19%	29%	41%	20%
més de 50.000	6%	16%	3%	3%	5%	4%
No consta i/o no actius	35%	31%	25%	51%	26%	49%

Retrobem els sectors de Can Pi i a les Barraques com els més afectats per la manca d'informació i/o actius. El primer d'ells degut a què el 20% de la gent que treballa exerceix professions més renumerades que comporta un índex més elevat d'ingressos.

Bellvitge es va configurant com una població obrera, amb pocs actius família, peonatge gran part d'ells i en el 53% dels casos amb els ingressos inferiors a 30.000 ptes. per actiu.

A causa d'una població que té una categoria laboral més elevada conseqüència tal vegada de l'antiguitat en l'empresa, els actius del Caudillo ingressen uns sous més elevats que cap altre sector; el 30% de la seva població activa cobra més de 30.000 ptes. al mes.

Si atenem ara a una altra variable : la quantitat d'ingressos per membres actius família, tenim :

Quadre nº 14 Els ingressos en funció dels membres actius per família

Ing.actius \ nº actius	nº actius			
	1	2	3	4
Menys 30.000	63%	21%	12%	4%
30-50.000	69%	23%	8%	-
+ de 50.000	75%	17%	8%	-

Podem observar que la proporció no és precisament a major nombre d'actius, major quantitat ingressada. Efectivament, aquest 12% de nuclis familiars amb 3 actius que no ingressen més de 30.000 ptes mes suposa no gensmenys que 7 famílies mentre el 75% d'un sol membre actiu amb ingressos superior a les 50.000 suposa 9 casos a nivell global, 5 dels quals viuen al Caudillo i 3 al Pedrosa.

C.- Ingressos dels no-actius i prestacions de la població en atur

Agrupem aquí tant a aquella població que està retirada com la que és minusvàlida i que, a nivell global de les famílies visitades, representa el 36% del total. Les trames d'ingressos que establirem són les següents :

Ingressos no-actius :

Menys de 10.000	20%
10-20.000	36%
Més de 20.000	30%
Res	14%

Així el 36% cobra de 10 a 20.000 ptes que és l'oscil.lació corresponent a la majoria de prestacions per jubilació.

A nivell global els resultats d'aquest índexs representen el 36% com hem dit i corresponen a aquelles famílies on hi ha membres que tenen ingressos en concepte de prestacions. A nivell de sector es distribueixen així, en termes absolut.

Quadre nº 15Els ingressos en concepte de prestacions

	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
Menys de 10.000	3	3	1	3	5
10-15.000	3	2	6	8	7
15-20.000	2	2	6	3	9
Més de 20.000	2	2	1	3	2
Res	2	-	-	-	-
TOTAL	12	9	14	17	23

Hem detectat, en el capítol anterior, sobre població, 26 casos de minusvalies sense distingir però el tipus; això i en definitiva la poca informació que tenim sobre aquests casos no ens permet ara apreciar amb justesa quants d'ells i quants no cobren i en concepte de què. L'únic que podem aportar aquí és que 16 d'ells cobren i ho fan segons aquesta distribució de quantitats :

5 cobren menys de 10.000

9 cobren de 10 a 15.000

1 entre 15 i 20.000

1 més de 20.000.

Volem afegir només que d'aquests 9 dos viuen sota un mateix teulat.

La situació d'aquests nuclis familiars visitats a nivell d'atur és la següent : Es present en 32 dels casos globals de les vivendes visitades, que equival a dir en més d'un 15% dels casos; sabem positivament no obstant que en alguns llocs hi ha més d'un membre familiar en atur, com podem veure si comparem aquestes dades que ara oferirem amb les del quadre nº 12 pag. 32. Advertit això, anem a veure quants dels nuclis familiars amb un aturat o més a casa cobren, quines quantitats tant a nivell global com per sector.

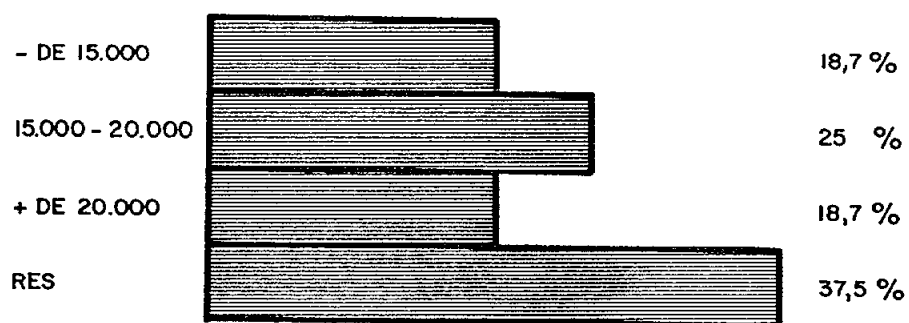
Quadre nº 16

Distribució dels ingressos en concepte d'atur

Sectors Ingressos	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraq.	TOTAL
- 15.000	-	1	2	-	3	6 18,7%
15-20.000	2	2	-	2	2	8 25 %
+ de 20.000	-	2	1	2	1	6 18,7%
Res	2	6	-	2	2	12 37,5%

Ressalta com veiem aquest 37,5% de casos de gent en atur que no cobre cap prestació. I fixem-nos que a Bellvitge més de la meitat de la població detectada en atur forma part d'aquest grup de gent que no percep subsidi d'atur

A nivell global, aquests percentatges presenten la gràfica següent :

GRÀFIC N° 18, L'ATUR AMB O SENSE PRESTACIONSD.- Pressupostos globals mes per família

Una vegada averiguats quins són els ingressos familiars mes, és a dir els diners que entren, anem a veure tot seguit quin és el pressupost global mes d'aquestes famílies estudiades i sobretot quina part d'aquest pressupost dediquen a vivenda.

Val a repetir que així com a nivell d'ingressos la gent no sap sovint el què gasta, té ben poc interès en dir-ho quan no pretén falsejar-ho,

a nivell de sortides i de l'estalvi que possiblement hi hagi aquesta desinformació és molt més acusada. Ni partint de les despeses habituals setmana la majoria de mestresses de casa no saben per on se'n van els diners; ni en el millor dels casos que consegueixi cobrir despeses al cap del mes i arraconar alguna petita quantitat- sol tenir una idea ben poc clara de quines partides se li n'han anat en pressupost. Així, el cost de la vivenda, se li ha recordat sovint, no és només pagar el lloguer al final de mes sinó... i aleshores començaven a conèixer-se alguns números més reals.

Hem agrupat els pressupostos globals per mes, a nivell global i per cada un dels sectors en el quadre següent :

Quadre nº 17   Els pressupostos familiars per sector

Ingressos	Total nos.abs.	%	Caudillo	Bellvitge	C.Pi	Pedrosa	Barraques
0-20.000	52	25%	25%	16%	20%	31%	25%
20-30.000	62	29%	47%	37%	9%	31%	25%
Més 30.000	42	20%	19%	22%	20%	23%	16%
N.C.o no ho sap	55	26%	9%	25%	51%	15%	33%

A nivell global, sorprèn a primer cop d'ull l'alt índex de no respostes un 26%. L'estructura socio-econòmica i professional de Can Pi i de les Barraques torna a aparèixer amb tota la seva heterogeneïtat a través d'aquests alts índexs de no respostes. Mitjançant el 49% de respostes a Can Pi ens adonem que els pressupostos de la població estudiada amb tot es concentren en ambdós extrems. Aproximadament el 50% dels casos que coneixem del Caudillo i a Bellvitge en canvi estan situats en el tram intermig és a dir d'uns pressupostos aproximats entre les 20-30.000 ptes.

Amb uns percentatges força elevats de respostes, al Pedrosa els pressupostos tendeixen en un 40% dels casos a situar-ne per sota de les 30.000 ptes.

Si donem finalment una ullada entre Ingressos-Despeses, la distribució que presenten referida al 68% dels casos, és la següent :

Quadre nº 18

Correlació Ingressos-despeses

Ingressos \ Despeses	Despeses		
	0-20.000	20-30.000	± 30.000
-40.000	78%	9%	13%
40-50.000	53%	26%	21%
± 50.000	27,5%	35%	27,5%

Constatem doncs que aquelles famílies que ingressen per sota de les 40.000 no tenen en el 78% dels casos unes despeses inferiors a les 20.000 ptes.

Que més de la meitat de les que ingressen de 40-50.000, llurs despeses per mes tampoc depassen les 20.000 i finalment que les que ingressen més de 50.000 ptes. tenen un pressupost global en el 35% dels casos de 20-30.000 ptes.

Hi ha doncs una autèntica correlació entre ingressos, despeses? Sí, lògicament, però ens cal afegir-hi altres factors que també entren en joc com composició familiar, nivell de vida com a exponent d'un status social determinat,...

E.- Pressupost mensual vivenda

El 70% de les famílies entrevistades destinen a vivenda menys de 8.000 ptes mes. Això és el que pot desprendre's del quadre següent on mostrem els percentatges d'aquestes famílies a nivell global i de sector segons uns trams de quantitats que ens hem traçat.

Quadre nº 19

Quantitat mensual destinada a vivenda

Quantitats Vivenda mes	TOTAL	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
de 0-2000	41%	63%	12%	20%	52%	45%
2-4000	19%	19%	18%	9%	21%	12%
4-8000	11%	13%	19%	6%	13%	6%
més 8000	1,5%	-	2%	-	--	2%
No consta	28%	6%	25%	66%	13%	35%

Podem afirmar a nivell general que les famílies estudiades destinen una ínfima part del seu pressupost mensual a vivenda; aquesta és tal vegada la conclusió que pot desprendre's del 60% de casos que en concepte de vivenda es gasten menys de 4000 ptes mes, el 41% desl quals ni arriba a 2000. Aquesta situació es va repetint a nivell de sector per cada un d'ells menys a Bellvitge on a pesar del 25% de no-respostes sabem que el 19% dels casos coneguts paguen de 4-8000 ptes mes en concepte de vivenda.

Notem de passada que no té res d'estrany que els pressupostos de vivenda del Caudillo en el 82% dels casos estudiats estiguin per sota de les 4000 ptes mes; la majoria d'ells només paguen en concepte de lloguer per mes ~~50.000~~ ptes.

Finalment, observem també que els casos de famílies actualment que paguen lloguers superiors a 8000 ptes només són 3 i 1 respectivament a Bellvitge i un Barraquista.

En observar la relació ingressos mensuals família i les quantitats destinades a vivenda tenim que actualment fins a 8000 ptes mes per vivenda les paga tothom per més que els seus ingressos mensuals no arribin a 40.000 ptes. I això a pesar de l'excepció que pugui suposar aquest 66% que paguen més però que llurs ingressos també són més elevats.

Vegem-ho en el quadre següent :

Quadre nº 20   Correlació despeses mensuals vivenda-ingressos

Vivenda Ing.mens.	Vivenda			
	0-2000	2-4000	4-8000	més 8000
0-40.000	47%	69%	45%	33%
40-50.000	28%	17%	23%	-
† de 50.000	25%	14%	32%	66%
TOTALS	100	100	100	100

Si comparem finalment els pressupostos globals mes amb les quantitats destinades a vivenda, tenim :

Quadre nº 21   Correlació despeses mensuals vivenda-pressupostos

P. Vivenda P. mes	P. Vivenda			
	0-2000	2-4000	4-8000	més 8000
0-20.000	37%	28%	5%	-
20-30.000	44%	50%	32%	-
† 30.000	19%	22%	63%	100
TOTALS	100	100	100	100

Distribuïm a través del pressupost global si observem detingudament aquest quadre una línia divisòria entre els pressupostos destinats a vivenda que no passen de les 4000 ptes. -corresponents als pressupostos mes de 20-30.000- i els de més de 4000 ptes que es decanten en el 63% i en el 100% -dels pocs casos- cap a pressupostos de més de 30.000 mes i que recordem-ho representaven el 20%.

5.- Béns de propietat

Per tal de fer-nos una idea cada vegada més clara de quina és l'estructura socio-econòmica real d'aquestes 211 famílies enquestades indagarem els seus béns de possessió. Ens interessaven bàsicament la posses-

sió de vivenda pròpia -vivint-hi o no-, algun terreny, cotxe i el valor aproximat -durant l'estiu 1980 d'aquests cotxes- o per la combinació d'aquests béns que consideràvem que poden detectar o donar unes pautes dels índexs de vida més o menys d'aquestes famílies, és a dir, del seu status sòcio-econòmic.

A la pregunta si tenen o no béns de propietat, obtinguérem els següents resultats :

Quadre nº 22 Possessió o no de béns de propietat

	Totals	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
Sí	44%	47%	41%	46%	44%	39%
No	33%	34%	53%	20%	35%	22%
N.C.	23%	19%	6%	34%	16%	39%

Si distribuïm aquest 44% global i parcial de casos que sí tenen béns de propietat per quins i com es distribueixen a nivell de sector tenim, en termes absoluts :

Quadre nº 23 Tipus de béns de propietat

	Total	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
Vivenda	26	1	3	10	6	6
Terreny	10	1	3	-	3	3
cotxe	37	9	4	3	15	6
viv-terr.	2	-	-	1	-	1
viv-cotxe	5	1	-	2	1	1
terr-cotxe	6	2	1	-	1	2
les 3 coses	2	-	-	1	-	1
altres	4	1	1	1	-	1

D'aquests béns lògicament el cotxe és el que més abunda. Pot semblar-nos a simple vista que al Pedrosa és on n'hi ha més ; si atenem però a les proporcionalitats de vivendes visitades i enquestes efectuades per sector veurem que el lloc on hi ha una major dotació automovilística és precisament al Caudillo, Pedrosa, les Barraques, etc.

Fa de mal avaluar l'índex sòcio-econòmic que pot representar el fet de posseir o no un cotxe avui ; de totes maneres, atenent al número de matriculació, província i marca del vehicle intentarem fer una valoració més/menys aproximada del cost dels vehicles que ens hem trobat segons aquests valors; en realitat el seu estat d'atrotinament:

Val menys de 100.000	10%
De 100-200.000	50%
Més de 200.000	40%

Pel que fa al segon d'aquests béns de propietat i en ordre d'importància, ens interessarem sobretot pel lloc d'ubicació. Així tenim que les vivendes es distribueixen de la manera següent segons aquest lloc d'ubicació

Quadre nº 24   Ubicació de les vivendes de propietat

Sector lloc viv.	Ubicació de les vivendes de propietat					
	Total	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
L'Hospitalet	20	-	1	12	2	5
Fora	7	2	1	2	1	1
Al "Pueblo"	7	1	1	1	2	2
N consta	1	?	?	?	?	?
TOTALS	35	3	3	15	5	8

El 57% dels qui tenen vivenda pròpia la tenen en el propi municipi i la majoria d'ells viuen a Can Pi i/o són barraquistes. Ho veurem més detingudament en el pròxim capítol. Recordem, però, que a nivell global els qui tenen vivenda pròpia no són més que un 17% del total i que d'aquests

cap al 30% tenen com a vivenda una Barraca; ja no ens fixem amb l'estat global de les altres vivendes.

La possessió de terrenys finalment és ben poc corrent entre les famílies enquestades, per més que haguem previst aquestes combinacions creuades de béns de possessió. Segons el lloc d'ubicació, la seva distribució es la següent per sector :

Quadre nº 25   Ubicació dels terrenys de propietat

Sector lloc ter.	Total	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
L'Hospitalet	3	-	-	2	1	-
Fora	13	3	3	2	1	4
"Pueblo"	1	-	-	-	-	-
No consta	4	?	?	?	?	?

A nivell global, direm que si en tractar de la possessió de la Vivenda hem detectat que en quant al lloc d'ubicació sol ser el propi municipi el lloc habitual de residència, els terrenys en canvi solen posseir-se en altres indrets d'una manera preponderant, però curiosament ben pocs en els "Pueblos" d'origen.

Breument diguem que en moltes de les famílies enquestades hi ha d'1 ó més membres actius. Les d'1, predominen al Pedrosa i a Bellvitge, que, a la vegada són, els sectors d'índexs més elevat de peonatge. Les de més d' 1 membre actiu solen ser, Can Pi -on es concentren les activitats professionals relacionades amb el primer grup : petit empresari, etc.- i a les Barraques. Els actius del Caudillo normalment són treballadors especialitzats en les feines que realitzen.

Pel que fa a la seguretat laboral, el més corrent és que tinguin un treball fixe, encara que l'estructura sòcio-professional detectada en els diferents sectors explica els índexs elevats d'aquells que treballen pel seu compte en cada un d'ells.

L'atur es deixa sentir d'una manera especial a les Barraques i a Bellvitge però això no vol dir que estigui absent dels altres sectors.

Cap a la meitat de les famílies entrevistades ingressen mensualment menys de 40.000 ptes, sigui quin sigui el seu nombre d'actius i/o la seva composició familiar. Val la pena tenir igualment present que les prestacions dels in-actius no superen les 20.000 ptes. mensuals en el 56% dels casos i que cap a un 15% no cobren res. Dels qui estan en atur, el 37,5% tampoc rep cap prestació.

Tot això porta que els pressupostos d'aquestes famílies no puguin ser gaire grassos o que els propis afectats ni en tinguin idea. La seva partida mensual destinada a vivenda sol ser poc important, car veiem com el 41% del total no hi dedica més de 2000 ptes. Tant és així que el 71% no paga més de 8000 pts mes. A nivell de sector resalta el Caudillo com a indret on s'hi destina menys i Bellvitge més.

III.- LA VIVENDA, CARACTERÍSTIQUES I PROBLEMÀTICA

Dèiem al començament que l'objectiu primordial de l'estudi era conèixer unes situacions objectives de vivendes en mal estat, detectar-hi la problemàtica que els seus habitants han d'afrontar, per tal de poder clarificar els criteris que s'han de seguir en la nova adjudicació de vivendes en el Polígon Gornal, inspirats, però, en la realitat social, econòmica i humana que viuen aquests conciutadans i en previsió, en última instància, de què són sol.licitants possibles d'aquestes noves vivendes.

Era obligat, doncs, començar l'estudi pel coneixement de la població, per l'anàlisi de les seves característiques més importants, tant a nivell global com per sector, estudiar la composició familiar, el nombre de fills per família, l'origen d'aquests nuclis familiars, etc.

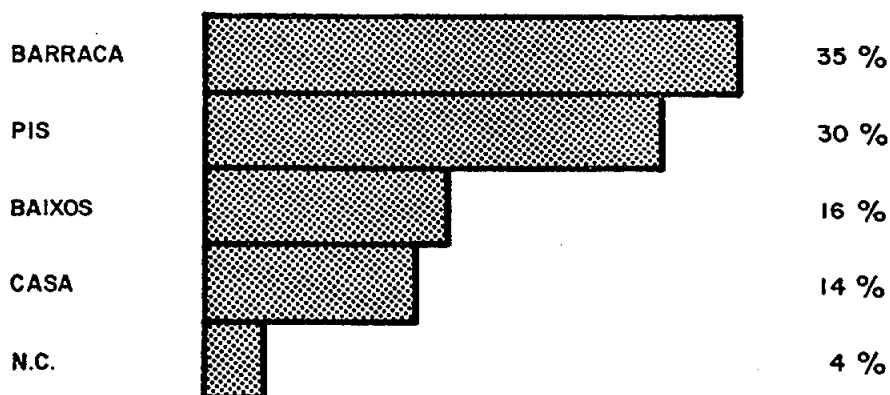
La descripció d'aquesta població ha proseguit en el capítol segon amb l'anàlisi de les activitats que exerceixen els actius de cada un d'aquests sectors, amb l'estudi i consegüent avaluació dels ingressos i pressupostos de l'economia domèstica i en la determinació de quines quantitats mensuals es destinen a vivenda.

Coneguda ja la població i l'estructura sòcio-professional i econòmica, és ara el moment de preguntar-nos sobre el marc físic de la vivenda, els serveis de què disposa i les condicions de la seva habitabilitat.

1.- Tipus de vivenda

Les 211 famílies entrevistades viuen en els tipus de vivenda que presentem com pot veure's en la gràfica següent :

GRÀFIC N° 19, TIPUS DE VIVENDA EN PERCENTATGES

Sense pretendre definir cada una d'aquestes tipologies de vivenda, volem aclarir que la barraca no sol tenir serveis; està construïda amb material d'enderrocament anterior i està mal conservada. Sol tenir instal·lació elèctrica de forma il·legal. N'hi ha un altre tipus que s'assembla més aviat a un cobert i està construïda amb materials similars a les plantes baixes, té dues habitacions més o menys ben equipades d'aigua, WC, portes, teulada. Des del punt de vista d'habitabilitat, la diferència pot ser important. Quan diem "casa" tant pensem amb la vivenda aïllada amb o sense hort i/o coberts com amb la típica caseta o grup de casetes formant un carrer.

Han estat 75 les entrevistes reals efectuades a barraquistes, el 43% de les quals estan incloses en els sectors del Pedrosa (36%) i de Can Pi (7%). Això no vol dir, per tant, que a nivell global els totals corresponents a aquests sectors siguin només aquests, sinó que si ho advertim és per posar més de manifest la situació de degradació que ambdós barris estan vivint a nivell d'hàbitat.

Era imprescindible tenir en compte el factor tipus de vivenda perquè entre altres coses la realitat ens ha demostrat que no en tots els sectors ens trobàvem amb el que prevèiem.

Sabiem efectivament que als blocs del Caudillo hi trobaríem pisos més o menys ruïnosa però pisos. Comptàvem també que la relació de Baixos de Bellvitge estava correcta ; l'ambigüitat, però, aparegué en

els sectors de Pedrosa, Can Pi i en la relació de les Barraques que se'ns entregà, classificades en interiors i exteriors, escampades de cap a cap del Municipi però que, malgrat això, les hem anomenat també sector per simplificar-ho; és a dir, no és veritat que quan tractem al sector de les Barraques ens referim a un sector o nucli urbà determinat que s'anomeni així, sinó a les barraques més o menys agrupades que resten en el municipi.

Val a dir que la classificació barraques interiors i exteriors que es fa en la relació en qüestió i que se'ns entregà s'eeix més a criteris d'estètica que no a l'habitabilitat de la mateixa com a vivenda. Això fa que nosaltres incloem en el sector de les Barraques cases i/o pisos per les característiques que presenten. Exposat això, anem a veure els tipus de vivendes d'aquests sectors en percentatges :

Quadre nº 26   Tipus de vivenda a Can Pi, Pedrosa i sector Barraques

	Can Pi	Pedrosa	Barraca
Barraca	14%	44%	84%
Pis	17%	41%	2%
Baixos	--	3%	--
Casa	54%	8%	12%
N.C.	14%	3%	2%

Bona part de les cases estudiades - el 63% del total- estan ubicades a Can Pi; a nivell de sector aquest tipus de vivenda hi representa el 54%. Al Pedrosa, en canvi, els tipus de vivenda que predominen són les Barraques i els pisos.

Volem referir-nos finalment a les no contestades algunes d'elles referides als sectors de Pedrosa i de Can Pi i corresponents a famílies que en rebre la nostra citació vingueren a l'Ajuntament a respondre el qüestionari; a causa de l'ambigüitat de la seva informació i més concretament en aquest punt preferirem desestimar-la. També hi ha algun cas dels baixos de Bellvitge que en no veure molt clar que hi vivessin normalment preferirem no fer-ho constar com a vivenda, però sí aprofitarem l'altra informació del qüestionari.

Si volem caracteritzar, doncs, a grans trets cada un d'aquests sectors pel que fa al tipus de vivenda, direm :

- . Al Caudillo hi ha pisos
- . A Bellvitge baixos.
- . A Can Pi predominen les cases però tenen un pes important tant les barraques com els pisos.
- . Al Pedrosa hi ha com un equilibri entre barraques i pisos.

2.- Tenència de la vivenda

El règim de tenència d'aquestes vivendes és el següent segons la classificació que ens proposarem :

Lloguer	58%
Cessió Ajuntament	15%
Propietat saldada	11%
Propietat pagant	1,5%
Relloguer	0,4%
Sublloguer	0,4%
Altres	10%
N. consta	4%

La majoria d'aquesta població per tant paga lloguer de la vivenda on viu ; només l'11% la té en propietat i un altre índex insignificant, l'1,5% l'està adquirint.

Pel que fa a la cessió per part de l'Ajuntament ens referim bàsicament als barracons del Pedrosa; en els "altres" hi incloem les situacions més diverses : des del qui paga arrendament global al qui viu en una barraca o en una casa tan deixades que diu que és seu però no pot provar-ho documentalment fins a la situació caòtica gairebé del Baixos de Bellvitge.

Si miren ara a nivell de sector, ens adonem que el 100% dels pisos dels Caudillo són de lloguer; ho són també el 56% dels Baixos de Bellvitge però aquí l'especulació hi és notòria; hi ha qui s'ha comprat aquest local per vivenda o ho està fent, però també qui el té de relloguer i en uns 10 casos no ens ha sigut possible precisar-ho.

El lloguer representa a Can Pi segons les nostres dades el 37% dels casos, la propietat el 34% però amb tota probabilitat l'índex de propietaris és superior.

Al Pedrosa el 50% de les famílies visitades viuen també en una venda de lloguer; a la majoria restant els és cedida per l'ajuntament.

El 57% de les Barraques, finalment, són de lloguer; el 16% de propietat i el 18% o bé tenen uns tractes especials amb l'amo -moltes vegades familiars o amics- o bé són propietaris i/o se'n creuen.

Per tal de facilitar-ne la lectura, anem a resumir alguns d'aquests percentatges en el quadre següent :

Quadre no 27   Règim legal de les vivendes

	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
Propietat saldada	-	3%	34%	-	16%
Propietat pagant	-	6%	-	-	-
Lloguer	100%	56%	37%	49%	57%
Cessió Ajuntament	-	-	-	44%	-
Altres	-	31%	-	-	-

Així doncs, el lloguer sobresurt en tots els sectors, encara que els índexs de vivenda de propietat siguin importants a Can Pi i a les Barraques. A pesar de l'alt índex de lloguer a Bellvitge es donen totes les modalitats.

Introduïm tot seguit quants tenen cotxe considerant que com a bé de propietat que és, pot ajudar a descobrir la situació socio-econòmica d'aquestes famílies.

Sense entrar ara en disquisicions de si el tenir cotxe és o no un índex o un factor de prestigi social, un indicador de nivell de vida, una necessitat per efectuar determinats treballs, o... sinó més aviat com a possible indicador econòmic, anem a veure com es distribueixen els autos segons el seu valor en relació al tipus de vivenda. Val a dir abans que de cotxe, la població familiar estudiada en té més o menys el 30% del total. Atenent, per tant, al factor tipus de vivenda, aquest 30% que posseix cotxe es distribueix així :

Viu en pis	43%
Barraca	30%
Baixos	14%
Casa	13%

Pel que fa ara al valor d'aquests cotxes, vegem-ne tot seguit la classificació per tipus de vivenda, on es manifesta que el fet de tenir un major nombre de cotxes per família no vol dir tenir-los de més valor o més grossos sinó tal vegada només estar-ne millor servits. I encara, Heus-ne aquí la seva classificació :

Quadre nº 28   Valor del cotxe/ tipus de Vivenda

	Casa	Pis	Baixos	Barraques
menys de 100.000	-	4%	11%	21%
100-200.000	37.5%	63%	-	63%
Més de 200.000	62,5%	33%	89%	16%

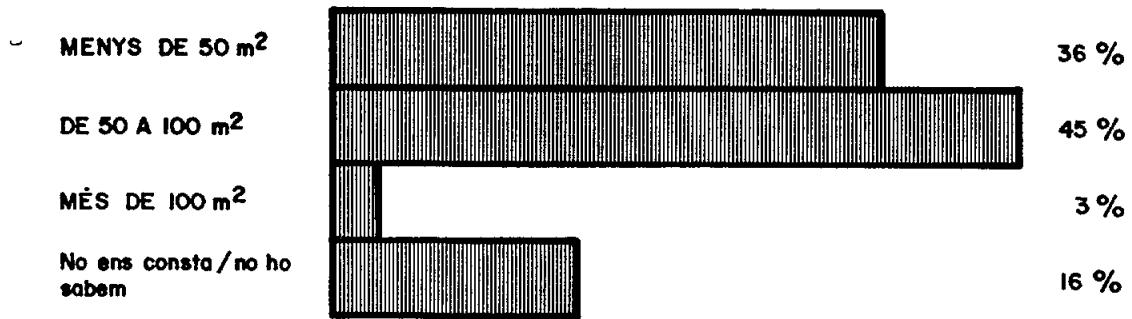
3.- Nombre de famílies i de components per Vivenda

Vèiem en l'apartat de població que en el 92% de les vivendes visitades hi vivia un sol nucli familiar : família nuclear o al més extensa. Mostràvem també que Can Pi és el sector on hem detectat el major nombre de vivendes convivint-hi 2 famílies : el 23%

En confrontar dades de població : edat i nombre de components, ens adonem que la població de més edat es concentra a les Barraques, Can Pi i al Caudillo amb la particularitat que a les Barraques i a Can Pi és on hi ha els índexs més elevats de vivendes amb un sol habitant. Es per tot això que ens interessen tot seguit per les dimensions d'aquestes vivendes i pel nombre de cambres útils per dormir-hi. Val a dir que l'avaluació de les dimensions de les vivendes la fèiem a ull quan no teníem accés al seu contracte o a cap document on hi constés.

Les classificàrem amb tres grans grups segons la seva extensió :

GRÀFIC N° 20, SUPERFÍCIE DE LES VIVENDES.

El més important d'aquests grups és com veiem el de 50-100 m².; inclou emperò, la totalitat de vivendes visitades en el Caudillo i a Bellvitge i , només en el 34% dels casos, les de Can Pi.

Com a vivendes reduïdes hi ha les Barraques - el 63% no arriben a 50 m²- el Pedrosa on aquest grup de menys de 50 m². en les vivendes representa el 60% dels casos i a Can Pi (el 20%), que, a la vegada, és el sector d'on tenim la informació com a més incerta.

Finalment, les de majors dimensions es troben en els sectors on l'índex de cases és més elevat, és a dir, Can Pi, al Pedrosa, i a les Barraques.

Per tant, segons els tipus de vivenda, les seves dimensions es distribueixen així :

Quadre nº 29   Correlació entre tipus de vivenda i superfície

	Casa	Pis	Baixos	Barraques
Menys de 50 m ² .	26%	10%	6%	92%
de 50-100 m ² .	47%	90%	94%	5%
Més de 100 m ² .	26%	-	-	3%

Unes de les característiques més rellevants de les Barraques és doncs la seva exigüitat, sigui quin sigui el nombre dels seus habitants, el que suposa un elevat índex d'amuntegament i tal vegada en alguns casos de promiscuïtat.

Ens interessarem també pel nombre de cambres útils per dormir de què disposen aquestes famílies. Heus-ne aquí els resultats globals i per sector expressats en percentatges:

Quadre nº 30   Nombre de cambres per vivenda; global i sector

nº cambres	global	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraq.
1	23%	-	-	31%	25%	43%
2	24%	-	-	20%	47%	29%
3	44%	100%	100%	23%	21%	18%
4	2%	-	-	6%	3%	-
5	1%	-	-	3%	-	-
no consta	6%	-	-	17%	3%	10%

A nivell global, destaca el 44% de vivendes que disposen de 3 cambres per dormir; tinguem en compte però - i sempre mentenint-nos a nivell global- que si aquest percentatge és el més elevat és gràcies a la totalitat de casos del Caudillo i de Ballvitge, on disposen de 3 dormitoris. El percentatge força elevat d'1 sola cambra a Can Pi a més d'evidenciar-nos les barraques que hi ha en aquest sector, denota la degradació i manca d'espai que té aquest sector en quant a vivenda, tant si són cases com pisos.

Podríem afirmar el mateix del Pedrosa, on aquest 47% de famílies que disposen de dues cambres per dormir guarda certament relació amb el 41% de pisos i/o altres tipus de vivenda : barraques amb tempanells i/o "biombos" per distribuir el poc espai de què disposen .

Per tal d'anar afinant més aquesta manca d'espai, hem volgut presentar també la correlació composició familiar i el nombre de cambres per dormir de què disposen, segons el 94% de les enquestes que han respost aquesta pregunta i que serà en aquest cas el 100% . Els resultats són aquests tots ells expresats en percentatges :

Quadre nº 31   Correlació nº cambres vivenda/nº membres família

Nº cambres \ Nº components	Nº components						TOTAL
	1	2	3	4-5	6-8	Més 9	
1.	42	40	10	8	-	-	24%
2	-	18	29	45	6	2	26%
3	3	16	18	35	26	2	47%
4	25	-	-	25	50	-	2%
5	-	-	-	-	100	-	0,5%
TOTAL	12%	22%	19%	31%	15%	1,5%	100

Globalment, recordem que el més abunda són els nuclis familiars compostos de 4-5 membres. Veiem també com d'aquests, el 8% disposa d'una sola cambra per dormir. Ens adonem també en analitzar aquest quadre que les famílies més nombroses (6 i més components) viuen majoritàriament en vivendes de 2-3 dormitoris i, fem memòria, aquestes famílies representen a nivell global, tan sols el 16% de la població objecte d'estudi.

Si bé és cert que existeixen vivendes de 4 i 5 cambres per dormir també no és que hi ha en algunes d'aquestes vivendes més d'un nucli familiar, i endemés que malauradament les famílies que hi viuen tampoc solen ser de les més nombroses a nivell de components; aquests casos, per altra banda, solen donar-se a Can Pi (3) i al Pedrosa (2) on la vivenda a més de viure-hi sol servir per magatzem del que compren o venen,, reduint-li així la seva pròpia funció de vivenda.

Malgrat tot aquest apilotament de persones que hem anat detectant en bona part de les vivendes estudiades, fa de mal averiguar quin és l'índex real de promiscuitat existent en aquests sectors. Per tal de fer-nos en una idea més clara anem a veure la distribució dels fills majors i menors de 16 anys atenent al factor tipus de vivenda, que ja coneixem amb les seves dimensions i les cambres disponibles per dormir.

Quadre nº 32   Correlació tipus de vivenda/nombre de fills

Menors 16 anys Tipus vivenda	1	2	3	4	5	6	7	8	Tot.	Tot%
	Casa	2	1	1	-	-	-	-	-	4
Pis	11	8	4	3	-	-	-	-	26	32%
Baixos	8	6	3	2	-	-	-	-	19	23%
Barraques	7	13	3	4	1	2	1	1	32	40%
Total nomb.abs.	28	28	11	9	1	2	1	1	81	
TOTAL %	35	35	14	11	1	2	1	1	100	

En donar una ullada a aquest quadre ens adonem de seguida que el major nombre de fills menors de 16 anys viu en barraques i bona part d'ells són força germans de colla, car podem veure que 9 d'aquests nuclis familiars tenen 4 o més fills. Destaca també el 32% de cases de famílies amb fills menors de 16 anys que viuen en pisos i els pocs que hi ha en les cases.

Així, atenent només als fills menors de 16 anys que hi ha per família, l'índex de famílies nombroses s'aproxima al 16% i bona part d'elles viuen en barraques, on les dimensions no assoleixen els 50 m². La manca d'espai en definitiva hi és palpable.

Tampoc es massa la diferència que hi ha amb els qui tenen més de 16 anys. La distribució per tipus de vivenda que presenten és la següent :

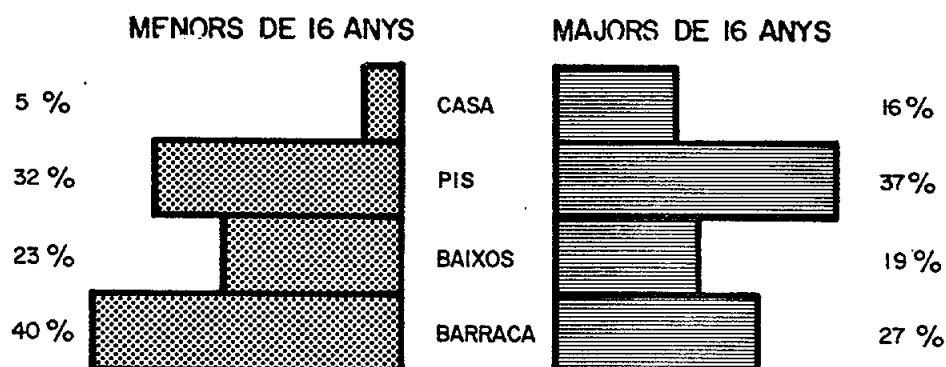
Quadre nº 33   Correlació tipus de Vivenda / nombre de fills

Majors de 16 anys tipus de viv.	1	2	3	4	5	6	7	8	tot.	tot. %
	Casa	6	4	2	-	-	-	-	-	12
pis	17	10	-	-	-	-	-	-	27	37%
baixos	6	5	2	1	-	-	-	-	14	19%
barraca	8	5	6	-	1	-	-	-	20	27%
tot. absoluts	37	24	10	1	1				73	
tot. %	51	33	14	1	1				100	

Aquí els primers llocs veiem que s'inverteixen; així com en el quadre anterior les barraques acollien el major contingent de fills menor de 16 anys ara els tenim en pisos i en primer terme i després a les barraques. Com abans, el predomini està en els nuclis familiars que tenen 1 ó 2 fills en el 70% i 84% respectivament, però això no vol dir que els índexs siguin baixos i consegüentment tinguin pocs fills, sinó que poden tenir-los menors de 16 anys o haver-se emancipat de la família i viure fora de casa.

Vegem en la gràfica següent aquestes diferències segons els tipus de vivenda per cada grup d'edats :

GRÀFIC Nº 21, TIPUS DE VIVENDA SEGONS L'EDAT

Durant tot el treball de camp i en el decurs de tota la investigació hem pogut anar detectant els equilibris que aquestes famílies han de fer si volen evitar que els fills una mica grandets i de sexe diferent no hagin de dormir plegats, metallassos a terra, llits plegables, sofàs que s'estiren etc. al menjador-cuina... tot de solucions de "quita y pon" que per una societat més benestant quan això es dona són d'emergència però per a ells forma part del seu cada dia.

Era l'enquestador qui a la vista del què anaven dient al llarg de l'entrevista intentava quantificar aquestes situacions, millor dit llegir-les o interpretar-les de la informació que anava acumulant. Per altra banda, l'equip va considerar que el concepte de promiscuitat era més ampli del simple fet de dormir plegats menes de 12 anys, sinó que abarcava també a aquelles situacions en les que pares i fills de més de 2 anys i/o altres adults dormen amb nanos de més de dos anys en una mateixa cambra, i les més de les vegades en el mateix llit.

Tenint en compte aquestes premises, l'índex global avaluat però que el mateix equip creu que està molt lluny d'ésser exhaustiu, és de l'ordre del 20% dels casos, i es dóna preponderantment en els nuclis familiars de major nombre de components. El que vol dir que els sectors més afectats són les Barraques on hi ha el major nombre de fills menors de 16 anys i el nombre de dormitoris per vivenda és reduïdíssim. Només en aquells sectors on hi ha pisos - de 3 cambres per dormir- i també pocs fills aquesta situació no hi és tan greu.

4.- Els serveis i l'Estat de la Vivenda

Anem a exposar finalment quina és la situació real dels serveis existents en les vivendes estudiades tant a nivell global com per sector. Vegem en el quadre següent els percentatges de vivendes que disposen de telèfon, llum, força, aigua, xarxa de clavegueres i l'estat del bany aquells que en tenen : complert, incomplert o no ho diuen.

Quadre nº 34. Els serveis globals i per sector de la vivenda

GLOBALS

	Telèfon	Llum	Força	Aigua	Clavegueres	Bany	
						Comp	Incomp
SI	30%	91%	17%	82%	58%	39%	36%
NO	63%	4%	78%	13%	34%	17%	-
N.C.	7%	5%	5%	5%	8%	8%	-

CAUDILLO

SI	81%	100%	-	100%	100%	100%	-
NO	19%	-	100%	-	-	-	-
N.C.	-	-	-	-	-	-	-

BELLVITGE

SI	28%	100%	56%	97%	88%	97%	3%
NO	72%	-	44%	3%	9%	-	-
N.C.	-	-	-	-	3%	-	-

CAN PI

	Telèfon	Llum	Força	Aigua	Clavegueres	Bany Comp	Incom
SI	37%	80%	29%	54%	40%	29%	26%
NO	49%	6%	57%	31%	46%	29%	-
N.C.	14%	14%	14%	14%	14%	16%	-

PEDROSA

SI	21%	92%	7%	92%	70%	7%	77%
NO	75%	5%	89%	5%	26%	7%	-
N.C.	3%	3%	4%	3%	3%	9%	-

BARRAQUES

SI	4%	86%	6%	71%	12%	12%	37%
NO	80%	80%	86%	24%	71%	43%	-
N.C.	16%	6%	8%	6%	17%	8%	-

De l'anàlisi global d'aquest quadre en ressaltem que a excepció dels blocs del Caudillo la xarxa telefònica ha arribat a ben poques famílies de les enquestades; moltes vegades tampoc tenen accés als telèfons públics del barri sigui per haver-n'hi pocs sigui per estar constantment espatllats.

Notem també que l'Hospitalet mal acull encara avui a famílies que viuen en vivendes sense llum. Aquesta situació afecta d'una manera especial als barraquistes dispersos per tot el municipi però també a no poques famílies -barraquistes o no- residents en els barris de Can Pi i Pedrosa.

Ens adonem també que la canalització de l'aigua està molt lluny d'haver arribat a totes les llars. Menys encara que l'electricitat. Estan sense aigua el 24% de les vivendes corresponents al sector Barraques i el 31% de Can Pi, on-recordem-ho- el 54% de les vivendes visitades són cases.

Lògicament, el qui no té aigua corrent, tampoc tindrà bany, ni complet ni incomplet. Cal remarcar a més a més els baixos percentatges

de famílies que disposen del bany complert (el 39% bona part d'ells instal.lats en els blocs del Caudillo pels propis habitants en el decurs dels anys o bé als baixos de Bellvitge) de l'incomplert (el 36%) i àdhuc no tenir-ne : el 17% del global que correspon majoritàriament a Can Pi, Pedrosa i a les Barraques.

Qui parla d'aigua corrent i de bany, fa referència també a la xarxa de clavegueres gairebé inexistent en el sector Barraques, (només el 12% en té), no tan deficient a Can Pi (40%), millor al Pedrosa (70%, almenys si ho comparem amb les deficiències anteriors) i a Bellvitge (89%) , on precisament és aquest el gran problema dels baixos tal com indicàvem en l'informe previ presentat el mes de juliol 1980, pp 13-15

El fet de tenir força a casa finalment està en íntima relació amb aquests altres serveis, especialment amb el corrent elèctric però també amb les petites indústries domèstiques i/o familiars que hi han a Can Pi i al Pedrosa.

Ens preguntàrem finalment si el factor tipus de vivenda en la que es viu influeix o no en la dotació de tots aquests serveis. De la correlació d'ambdues variables n'extraiem el següent resultat, expressats en percentatges :

Quadre nº 35   Relació tipus de vivenda serveis de què disposa

	Telèfon		Llum		Força		Aigua		Clavegueres	
	Sí	No	Si	No	Si	No	Si	No	Si	No
Casa	40	60	93	7	20	80	77	23	50	50
Pis	61	39	98	2	9	91	97	3	80	20
Baixos	30	70	100		52	48	97	3	88	12
Barraca	3	97	88	12	3	97	75	25	36	64

Aquestes noves dades, fruit d'un esforç més per acostar-nos al què passa realment, quina és la dotació de serveis existent de l'anterior vist des del criteri sector. Així, en abordar-ho ara des del tipus de vivenda, enriqueix la visió global car ja sabem quins són els tipus més usuals de vivenda per sector.

Així, les vivendes -casa o semi-indústria que podem trobar al Pedrosa i a Can Pi tenen com a deficiència més important la manca de clavegueres, d'aigua corrent i d'electricitat sense ponderar ara els problemes de salubritat domèstica i ambiental que generen aquestes deficiències.

En canvi, no ha de sorprendre'ns l'elevat índex de telèfon que sembla haver-hi en aquests sectors perquè en ser pocs els instal·lats a nivell global de la població estudiada, per pocs que n'hi hagi en les vivendes-casa millor equipada, fan augmentar considerablement aquests índexs. Ho recordem perquè tant a Can pi com al Pedrosa també hi ha per altra banda algunes cases -de propietat bàsicament- que estan ben equipades.

Descobrim també que el 20% dels pisos tant de Can Pi com del Pedrosa estan mancats de clavegueres i alguns d'aigua i llum.

Pel que fa a la vivenda dels Baixos els diferents percentatges poden induir-nos a pensar que són els tipus de vivenda millor equipats fins ara. A part de la gravetat del problema que una deficient xarxa de clavegueres ocasiona a Bellvitge fixem-nos que alguns d'ells encara no tenen aigua tampoc i que no tots els baixos estudiats estan a Bellvitge. La situació més miserable és certament la de les Barraques: sense clavegueres en un 64% dels casos, ni aigua corrent (25%) i sense electricitat encara en el 12% dels casos.

Així, una bona part de les vivendes visitades són deficientes quan no inhabitables sin ens fixem amb les dades que hem anat recollint; les que estan més ben dotades de serveis resulta que els manca espai i/o són insalubres quan no s'hi detecten altres deficiències.

Resten encara moltes barraques habitades arreu del Municipi i d'una manera especial a Can Pi i al Pedrosa. La majoria d'elles no arriben als 50 m²; si bé és cert que estan habitades sovint per una sola persona de més o menys edat, també ho és que en algunes d'elles malviuen famílies nombroses en una sola peça més o menys ben compartimentada.

La casa com a tipus de vivenda que hem trobat i analitzat en aquest estudi apareix normalment a Can Pi i sol estar habitada pel propi propietari. El fet de posseir la vivenda en propietat no vol dir, però, tenir-la millor equipada sinó tan sols disposar de més espai que es

dedica, a vegades, a la petita indústria de tipus familiar.

Els pisos i baixos són per norma general més espaiosos que les barraques i és normal que disposin d'uns serveis millors; amb tot, l'apilotament de persones, àdhuc la promiscuïtat, hi és palpable si comparem el nombre de membres per família que habiten en alguns d'ells i les seves dimensions. Tot això ben a pesar dels esforços que fan aquestes famílies per evitar que els fills d'ambdós sexes dormin plegats.

IV.- EL GORNAL, OPINIONS I PERSPECTIVES

Després de detectar tota aquesta problemàtica a nivell d'hàbitat i coneguda ja la situació socio-econòmica d'aquesta població, dedicarem encara al final de l'enquesta una dotzena llarga de preguntes per investigar quin era l'acolliment real que dins d'aquests sectors tenien les 450 vivendes que el Ministeri acaba de construir al Gornal.

Ens interessarem per tant per la disponibilitat i necessitat de canviar-se de vivenda i la conveniència o no d'anar a viure en aquest poble; sondejarem també les perspectives econòmiques de cada nucli familiar de cara al possible finançament i entrada de la nova vivenda, la necessitat o no d'endegar un treball social en el nou barri i, sobretot, quines serien les situacions i necessitats que ells tindrien com a més prioritàries si haguessin de gestionar l'adjudicació de les 450 vivendes.

Anem a presentar tot seguit aquesta informació valuosíssima, dades reals, opinions i perspectives que no pinten precisament una panoràmica gaire afalagadora.

1.- Canvi de vivenda

Ni tant sols el 25% de les famílies amb qui hem mantingut una entrevista havien sentit a parlar de les vivendes del Gornal com a possible pla de vivenda.

Aquest desconeixement del tema era palès en més del 50% de barraquistes i en el 34% dels casos de les entrevistes mantingudes als blocs del Caudillo; era en canvi ben viu en el 80% dels casos a Bellvitge i al Pedrosa.

Així, aquestes primeres dades ja avancen quins seran els resultats d'una altra de les qüestions que formularem. Deia així : "Pensant en els seus recursos econòmics i en l'estat de la vivenda en la que viuen",

. No vol canviar-se de vivenda	26%
. Pensa fer-ho en el termini d'un anys	0,5%
. Voldria acollir-se a algun pla de vivenda social	60%
. No contesta	13%

Per sectors tenim que : als blocs del Caudillo el 88% de les famílies enquestades manifesten estar bé on són i no volen canviar-se, representant aquest sol sector més del 13% del global d'aquells que no volen canviar-se de vivenda. Només 2 famílies entrevistades estarien disposades a anar-se'n del barri.

Pel què fa als altres sectors, desitgen poder-se acollir a un pla social de vivenda el 85% dels entrevistats al Pedrosa, el 75% de Bellvitge i el 57% de Can Pi i de les Barraques respectivament. En termes absoluts, tenim 127 famílies que desitgen poder-se acollir a la possibilitat d'una vivenda social. En termes absoluts també són 127, el 60%, que estan al corrent i esperen la pròxima adjudicació de les vivendes del Gornal.

L'índex de famílies que no opina al respecte, el 13%, es concentren pràcticament en les barraques i a Can Pi.

2.- Volent anar al Gornal

Qui són, però , aquest 60% de famílies que voldria una vivenda social? On i com viuen? De què treballen i quins són els seus ingressos?

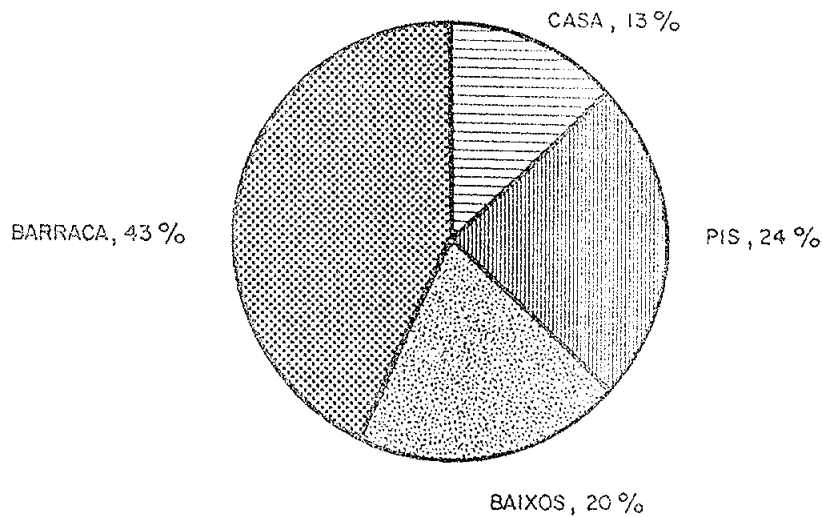
Segons la composició familiar, aquest 60% es distribueix de la manera següent :

1 membre	9 casos, representa el 7%
2 "	26 " " " 20%
3 "	23 " " " 18%
4-5 "	47 " " " 37%
6-8 "	20 " " " 16%

Com veiem més del 50% són famílies compostes de 4 o més membres .

El tipus de vivenda on viuen actualment és el següent en percentatges :

GRÀFIC N° 22, TIPUS DE VIVENDA ACTUAL DE LES FAMÍLIES QUE VOLEN ANAR AL GORNAL

En el 59% dels casos son llogaters de la vivenda, el 7% propietaris i el 20% els l'ha cedida l'Ajuntament. Tots ells manifesten el desig d'anar-se'n a viure al Gornal.

No es estrany, car el 23% d'aquestes famílies disposa d'una sola cambra per dormir, el 35% de dues, el 42% de tres, sigui quin sigui el nombre dels seus components.

L'estat de la vivenda actual a nivell de serveis és el següent :

El 21%	disposa de telèfon
" 97%	" " llum
" 24%	" " força
" 88%	" d'aigua
" 63%	" " clavegueres
" 30%	" " bany complet i
" 48%	" " incomplet. Els restants lògicament , no en tenen.

El 44% d'aquestes 127 famílies tenen béns de propietat; es distribueixen així en termes absoluts :

Vivenda	14
Terreny	8
Cotxe	28
Vivenda i cotxe	2
Terreny i cotxe	2
Les tres coses	2

Dels 18 que tenen vivenda, 8 la tenen a l'Hospitalet, 4 a fora i 5 al "Pueblo". Desconeixem la ubicació de l'altra.

L'estat sòcio-professional del cap de família d'aquests nuclis familiars que volen anar al Gornal i se'n creuen en la necessitat, és el següent :

- . El 9% forma part del primer grup : petit empresari, tècnics de grau mig, etc.
- . El 28% són obrers especialitzats i
- . El 62% treballen en el peonatge.

Hem de recordar, també, que en aquestes famílies que desitgen anar al Gornal hi ha en el 20% aproximadament dels casos algun o alguns actius en atur i en el 34% algun jubilat.

Els ingressos totals-mes d'aquests nuclis familiars es distribueixen així .

- El 50% ingressen menys de 40.000 ptes.
- El 24% " de 40 a 50.000 ptes.
- El 22% " més de 50.000 ptes.
- No ens consta el 4% restant

El que explica que al preguntar el seu parer sobre quines són les perspectives reals de poder garantir el pagament, aquell 60% que en un principi volia anar de totes maneres a viure al Gornal i se'n creia necessitat es redueixi ara a un 57%. Vegem-ho però a nivell global i per sectors.

Quadre no 36 Pot garantir el pagament ?

	Global	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
Sí	57%	3%	84%	48,5%	82%	49%
No	11%	41%	9%	3%	3%	8%
NC	32%	56%	6%	48,5%	15%	43%

Fa de mal analitzar els percentatges de no respostes, sigui perquè no ho saben o perquè en entrar a l'aspecte econòmic no volen i/o no poden aventurar una resposta. A més, es noten per una banda els dos sectors més conscienciats de cara al Gornal i amb més ganes d'anar-hi a viure : Bellvitge i el Pedrosa. Per altra banda, els piseters del Caudillo no tenen el més mínim interès en canviar-se prou proguèrem adonar-nos-en en el decurs de les entrevistes. Can Pi i les Barraques es troben com qui diu entre espasa i paret : la necessitat, l'absoluta necessitat de sortir d'aquelles vivendes insalubres, petites, sense els serveis mínims però per l'altra, amb quin capital poden comptar aquells que ara no el tenen i que, a més, tampoc tenen tal vegada perspectiva de guanyar-lo? quina ànsia, quin trasbals finalment no suposarà el canvi de vivenda a aquells nuclis familiars d'un sol o dos membres ! Hi fem al·lusió perquè, recordem-ho, a Can Pi representen el 37% de les famílies entrevistades i a les Barraques el 49%. L'atur és, en ambdós sectors, sumament elevat.

3. L'entrada del nous pisos

Davant de l'adjudicació de nous pisos al Polígon Gornal pel Ministeri de la Vivenda i comptant també que els preus d'aquestes vivendes socials -mensualitats i entrada incloses- vindran fixats des de Madrid, intentàrem que aquestes famílies afectades pel problema de la vivenda es definissin sobre llurs estalvis, susceptibles d'ésser dedicats posteriorment com a entrada d'aquestes noves vivendes.

"En el cas d'haver d'entregar una entrada, preguntàrem, de quina quantitat podria disposar ?" . Heus ací el barem que proposàvem i els resultats obtinguts :

Quadre nº 37 Quantitats entrada, global i sector

	Total	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
menys 50.000	18%	-	22%	11%	21%	27%
de 50-100.000	24%	-	31%	26%	39%	14%
100-150.000	8%	-	9%	11%	13%	4%
150-200.000	3%	-	6%	6%	2%	2%
més 200.000	1,5%	-	6%	-	2%	-
N.C.	46%	100%	25%	46%	23%	53%

Observem que poc més de la meitat dels nuclis familiars enquestats respongueren a aquesta pregunta. D'aquest 46% de no respostes, corresponen als blocs del Caudillo el 16% del total que, com ja hem indicat veu demostrar que els seus habitants no tenen cap interès en canviar-se de vivenda ni de barri.

Així, d'aquell 60% global que manifesta un cert interès per anar-se'n al Gornal ens quedem amb un 57% des del moment en què ens interessem per les garanties de financiació que podran oferir. Ara, en analitzar les possibilitats que té aquest 57% de fer una entrada per aquests pisos, torna a reduir-se la població a 114 famílies, és a dir, al 54% del total.

Tornant ara al quadre, ens adonem que la capacitat econòmica d'aquestes famílies se situa per sota de les 50.000 ptes. d'entrada, a nivell de sector Barraques, encara que alguns barraquistes manifestin disposar de més diners. Noteu també els índexs elevats de la mateixa quantitat que hem indicat corresponents als sectors Bellvitge i Pedrosa.

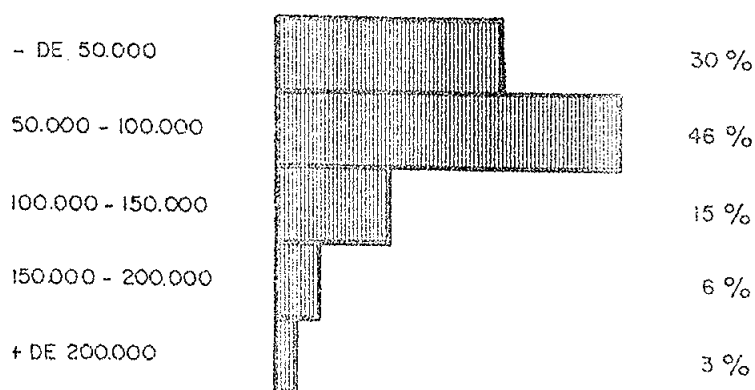
Pel que fa al tram de 50-100.000 ptes. és el majoritari a nivell global; hi destaquen sobretot els índexs de Pedrosa i de Bellvitge.

Fixem-nos que l'índex global de famílies que pot disposar actualment de més de 100.000 ptes. és de l'ordre del 12 ó 13%. Almenys aquestes eren les xifres que se'ns donaren a l'estiu 1980. Si sumem aquestes percentatges a nivell de sector ens adonarem que poca diferència mantenen uns amb els altres.

No obstant, anem a intentar esbrinar quina és la realitat socio-econòmica que hi ha darrera d'aquests percentatges i a indagar com viuen les famílies corresponents.

Així els nuclis familiars que afirmaven poder garantir el pagament dels nou pisos del Gornal disposen en el 37% dels casos de les entrades següents (n'excloem per tant, els pisoters del Caudillo i tots aquells que no es definiren en aquesta pregunta sobre l'entrada) :

GRÀFIC N° 23, QUANTITAT QUE HOM POT GARANTIR PER L'ENTRADA DEL NOU PIS

En tractar només aquí dels que estan realment interessats a anar-se'n al Gornal, pensen anar-hi i tenen previst destinar-hi X quantitats, es va perfilant al mateix temps un grup ampli de famílies que disposa de ben pocs medis i un altre amb tal vegada més possibilitats econòmiques. Continuem però la recerca tenint en compte aquesta variable econòmica per entrada i mirem què caracteritza els uns, què als altres i tots plegats com viuen. Així, doncs, comencem altra vegada per la composició familiar.

En el quadre següent podem observar els percentatges corresponents a cada tram i la consegüent distribució en percentatges, segons els components que té cada unitat familiar .

Quadre nr 38 Entrada i composició familiar en %

		1	2	3	4-5	6-8	Més 9
Menys 50.000	(30%)	12	50	27	25	20	100
de 50-100.000	(46%)	88	19	43	58	35	-
100-150.000	(15%)	-	15	24	12	17	-
150-200.000	(6%)	-	15	-	4	-	-
Més 200.000	(3%)	-	-	-	-	18	-

Per tant, el 30% d'aquestes famílies disposa d'un capital inferior a 50.000 ptes. per entrada; si ho distribuïm segons el nombre de membres per família veurem com abarca tota la gamma.

Si donem ara una ullada al quadre en vertical ens adonem que els pocs nuclis familiars que s'han definit d'1 i 2 membres disposen de poca quantitat de diners per l'entrada, i a més, no disposen en exclusiva o bé de vivendes habitades per una sola persona (d'ocasió o de la parella) o bé de les famílies de molta filla i/o comunitat de dos nuclis familiars.

En canvi, les famílies de 3-6 membres, que entalvin perillós de com a diners varien, sense arribar-se a 100.000 ptes. de les 100.000 ptes bona part d'elles i menys encara els nuclis familiars de menys de 3 membres.

En fixar-nos ara en quin tipus de vivenda s'ocupen actualment tenim:

Quadre nr 39 Entrada i tipus de vivenda

	Casa	Pis	Barraca	Barraquet
Menys 50.000	5%	11%	10%	64%
50-100.000	14%	32%	27%	42%
100-150.000	20%	20%	20%	38%
150-200.000	17%	33%	14%	37%
més de 200	-	33%	66%	-

A nivell de percentatges destaquem els barraquets per ser la població més depauperada. En definitiva, a més de viure en una barraca, moltes d'aquestes famílies no podran aconseguir millores econòmiques i altres

situacions de marginació sinó és des d'una decisió social i política que ells tot sols no poden pas prendre i menys dur a terme.

Els baixos -és a dir, bàsicament la població de Bellvitge-, en canvi, presenta millors perspectives en quant a possibilitat econòmica.

Una cosa és però l'avaluació del capital de què es disposa per a una entrada en un determinat moment i l'altra l'estat real de la vivenda on es viu. També intentàrem avaluar-ho.

Efectivament, veiem que aquelles vivendes que en visitar-les consideràrem que estaven en bones condicions -són només el 22% del total- únicament 3 de les famílies que hi viuen s'interessen pels pisos del Gornal i com a entrada hi destinarien menys de 50.000 ptes. dos d'ells i l'altre de 10 a 100.000 . Els que qualificàrem de viure en una vivenda regular o deficient i que han volgut manifestar de quina quantitat disposaven, els distribuïm seguidament d'aquesta manera en termes absoluts :

Quadre nº 40   Entrada i estat de la vivenda

		Bo	Regular	Deficient
Menys de 50.000	(30%)	2	18	17
50-100.000	(46%)	1	17	32
100-150.000	(15%)	-	6	11
150-200.000	(6%)	-	3	2
Més de 200.000	(3%)	-	2	1
Total en %		3%	40%	55%

Tant aquesta distribució com aquests percentatges mostren en definitiva que la degradació a nivell de vivenda no és pas independent de la situació econòmica, almenys en la majoria dels casos.

Per intentar finalment copsar quines són les possibilitats reals de superació d'aquestes famílies, anem a contrastar aquest capital actual -destinatari possible a una nova vivenda- amb la situació socio-professional del cap de família dels 114 nuclis familiars. Presentem les dades següents -en termes absoluts i en percentatges :

Quadre nº 41   Correlació possible entrada/tipus de professió

	Pet. Empres. (11%)		O. Especi. (27%)		Peonatge (61%)	
Menys 50.000	2	15%	7	23%	20	28%
50-100.000	7	54%	13	42%	32	46%
100-150.000	4	31%	7	23%	14	20%
150-200.000	-	-	2	6%	2	3%
Més de 200.000	-	-	2	6%	2	3%
TOTALS	13	100	31	100	70	100

Si comparem aquests percentatges amb els avançats en p. 75 sobre els nuclis familiars interessats pel Gornal, però abans de pensar si podrien o no garantir el pagament i de pulsar-los sobre les possibilitats econòmiques per l'entrada, veurem que els percentatges del primer grup augmenten del 9% al 11% mentre decreixen els dels altres dos. Aquest increment, lleuger si voleu, del primer grup d'activitats professionals ve a demostrar en definitiva que disposen d'una capacitat econòmica més elevada que no pas el peonatge i els obrers especialitzats.

A part de fer aquesta observació, fruit de la simple comparació de dades, no entrarem a l'anàlisi del quadre anterior perquè el considerem suficientment clar i entenedor.

En preguntar-nos per quins deuen ser els ingressos-mes d'aquests famílies, la informació de què disposem fa referència al 75% dels casos; l'oferim, malgrat tot en el quadre següent:

Quadre nº 42 Entrada i ingressos actius

Ing. Actius Entrada	Menys 30.000	30-50.000	Més de 50.000
De 0-50.000 (25%)	31%	25%	17%
50-100.000 (48%)	42%	50%	67%
100-150.000 (19%)	19%	20%	-
150-200.000 (3%)	6%	2%	-
Més 200.000 (3%)	2%	2%	16%
Distribució % ing.	42%	51%	7%

Així d'aquests caps de família actius ingressen menys
de 30.000 ptes el 42%
de 30-50.000 51%
Més de 50.000 7% i del diner de què disposen per les entra-
des cada un d'aquests grups pot veure's reflexat en el quadre.

Si fem això mateix amb els ingressos totals referint-nos només pe-
rò al 96,5% de casos coneguts d'aquestes 114 famílies tenim :

Quadre nº. 43 Entrada i ingressos totals familiars

In, Tot. Fam. Entrada	Menys 40.000	40-50.000	més 50.000
De 0-50.000 (31%)	39%	25%	20%
50-100.000 (45%)	40%	57%	44%
100-150.000 (15%)	12%	14%	24%
150-200.000 (5%)	7%	4%	4%
Més 200.000 (3%)	2%	-	8%
Distribució % ing.	52%	25%	23%

Si ens limitem a destacar els marges 50-100.000 ptes. entrada, és per-
què tant a nivell d'ingressos actius com totals semblen ser les pers-
pectives en les que es mouen aquestes famílies, a pesar de les oscil-
lacions que hi puguin detectar en una anàlisi més detallada.

De la comparació entrada pressupost global mes -extreta del 83,3% d'aquestes famílies- tenim :

Quadre nº 44 Entrada i pressupost familiar global

Pres. Glo. mes Entrada	Menys 20.000	20-30.000	més de 30.000
0-50.000 (36%)	56%	26%	31%
50-100.000 (40%)	36%	39%	44%
100-150.000 (15%)	4%	18%	19%
150-200.000 (6%)	4%	11%	3%
Més 200.000 (3%)	-	5%	3%
TOTAL	26%	40%	34%

El 26% dels pressupostos d'aquestes famílies està per sota, com veiem, de les 20.000 ptes. Les entrades de què disposarien es concentren en més de la meitat dels casos per sota de les 50.000 ptes. Només 2 famílies afirmen disposar de més de 100.000,- ptes. per l'entrada.

Els nous pisos del Gornal requeriran entrades tots ells a ran i/o per sobre de les 100.000 ptes. Quines són les perspectives real, ens preguntem tots, de què aquestes famílies afectades pel problema de la vivenda puguin disposar d'aquestes quantitats, per l'entrada d'un nou pis, a la vista del que hem anat detectant?

Aquesta pregunta ha estat l'angoixant espasa de Dàmocles que ens acompanyava en tot aquest recorregut analític; quines són les possibilitats d'entrada atenent al factor sector, composició familiar, tipus i estat de la vivenda, estructura socio-professional, ingressos actius, totals familiars i pressupostos mensuals familiars.

Si haguéssim d'establir tres grans grups atenent, doncs, a aquestes perspectives, diríem que :

- cap al 30%disposen de menys de 50.000 ptes.
- un 46% aproximat de 50-100.000 i l'altre
- 25% disposa de més de 100.000. El que vol dir que de les 114 famílies visitades i interessades pel pla de vivenda en el polígon Gornal - i que representen tan sols el 54% del total de famílies entrevis-

tades superat el sedaç sobre si creien o no podrien garantir el pagament-ens quedem amb una trentena de famílies que disposen d'una entrada superior a les 100.000 ptes. Trentena de famílies que vindrien a representar un 15% del total d'aquest nucli o sectors afectats pel problema de la vivenda.

Si bé és cert, se'ns argüirà que de cara a l'entrada cada cas concret pot fer negociacions - individuals o col·lectives i als nivells que siguin- també ho és que a la llum dels ingressos i pressupostos mensuals d'aquestes famílies queda latent un segon problema de més complexitat tal vegada : El pagament de les mensualitats que, com preveiem, poden oscil·lar entre 7 i 10.000 ptes. mes que com hem vist en el capítol segon els pressupostos-mes destinats a vivenda no passen de 8000 ptes. en més del 70% dels casos.

5.- Necessitats més urgents i criteris a seguir en la nova Adjudicació.

A través de l'enquesta volguérem recollir l'opinió de la gent sobre la gravetat més o menys extrema d'uns determinats casos i situacions a nivell de vivenda per causa , familiars, econòmiques o de vivenda que contempla també el marc legal de cara a l'adjudicació de les vivendes socials.

El plantejament de la pregunta que se'ls feia era el següent : "Si hi ha menys pisos que famílies que els necessiten, a quines famílies els adjudicaria vostè i en quin ordre de necessitats?" Vegem la distribució total en percentatges de les enquestes que es pronunciaren per cada una d'aquestes necessitats :

- Necessitat canvi de vivenda degut al seu estat ruïnós	20%
- Pèrdua vivenda per planificació urbanística	14%
- Necessitat vivenda per ser família numerosa	15%
- Per a més de família numerosa falta d'algun cònjuge	14%
- Nec. Canvi viv. per tenir a càrrec algun minusvàlid i/o avi.	13%
- Nec, Canvi vivenda per baixos recursos econòmics	13%
- Per recursos mitjos	11%

A l'hora de respondre les preguntes, l'entrevistat es trobava incòmode per una banda per la pròpia situació de necessitat que vivia i que, per tant, tendia a posar-la en primer terme perquè la "seva" sempre era la

situació de més gravetat. No obstant, també hi hagué qui en pensar cada una de les situacions que li proposàvem reconeixia que la seva necessitat no era tal vegada la pitjor, es parava en cada una d'elles, considerava la gravetat que podien revestir i posposava si calia la seva pròpia necessitat. Molts finalment defugien la pregunta i no volien definir-se fos per comodisme fos perquè no entrava en el seu marc d'interessos.

Per poder-ho quantificar, demanàrem que se'ns posés números de l'1 al 7 per ordre de prioritats a cada una de les necessitats proposades. Prioritats de l'1 al 7 que distribuïm en percentatges de la manera següent segons la importància que l'entrevistat dona per cada una d'aquestes necessitats :

Quadre nº 45 Necessitats / vivenda de prioritat

Ordre de prioritat Necessitat	1	2	3	4	5	6	7
Viv. ruïnosa	32%	7%	4%	12%	13%	23%	10%
Necessitat urban.	12%	14%	12%	12%	17%	23%	30%
Nec. família numeros.	14%	18%	23%	8%	17%	5%	5%
F. numerosa, +vidu/a	13%	18%	23%	17%	-	-	-
Minusvàlids i/o avis	12%	13%	38%	12%	26%	-	-
manca recur.econòmic	13%	11%	-	38%	9%	32%	-
Ingressos mitjos	5%	18%	-	-	17%	18%	55%

Així ens adonem que el que es considera de primera necessitat és sortir de les vivendes ruïnoses o en molt mal estat. Vèiem també que en aquest punt és on s'havien concentrat el més gran nombre de vots (el 20% total dels emesos). El primer objectiu d'aquestes famílies és per tant conseguir una vivenda digna.

El segon lloc se'l disputen i, distintament la necessitat de vivenda per família numerosa, amb o sense algun dels pares o bé aquelles famílies que tenen pocs ingressos. A més de les circumstàncies familiars, la capacitat econòmica d'una família guanya importància aquí precisament perquè a nivell global només se li havia dedicat l'11% de vots.

La població enquestaada otorga el 3er. i cinquè lloc per ordre de necessitats a aquelles famílies que tenen minusvàlids o avis al seu càrrec; en aquest punt hi ha com un ^{aquest} toc d'atenció envers sectors de la societat.

El 4art. i el sisè punts corresponen a la falta de recursos econòmics. L'últim -i aquí en un percentatge molt elevat per sobre de les altres necessitats- els ingressos mitjos.

Notem que la possible necessitat urbanística, força votada a nivell global, no ha tingut la consideració suficient per aconseguir un lloc al costat de les altres necessitats.

Resultats i possibles pautes a seguir a l'hora d'establir uns criteris de cara a l'adjudicació que hem recollit de les famílies enques- tades en preguntar-los quins de les 7 necessitats proposades creien prioritàries.

5.- El treball social en els nous pisos del Gornal

No pretenem pas en aquest últim punt planificar com ha de ser el treball social que requerirà certament la implantació d'un nou barri amb 450 vivendes sinó únicament aportar algunes opinions recollides d'aquestes famílies sobre la seva experiència en activitats col·lec- tives, la utilitat d'aquestes activitats, la necessitat o no de què en el nou barri hi hagi un treballador social i què n'esperen.

Partirem en la nostra exposició de la problemàtica que hem pogut cap- tar arrel d'algunes de les nostres preguntes : Deia així una d'elles "Creu que hi ha gent que no hauria d'anar als nou pisos? Qui? per què?"

Els resultats globals i per sectors del sí, no o abstencions són els següents; recollirem posteriorment les observacions a les preguntes obertes .

Quadre nº 46, HI HA GENT QUE NO HAURIA D'ANAR ALS NOUS PISOS?

	Global	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
SÍ	33%	6%	50%	43%	41%	22%
NO	29%	31%	47%	14%	28%	29%
NC.	38%	63%	3%	43%	31%	49%

Encara que a nivell global quedi com molt repartit, car l'índex d'absentisme és massa elevat per poder concloure gran cosa, sí que tenint en compte les característiques que hem anat posant en relleu en cada sector, podem plantejar algunes reflexions :

La majoria d'habitants del Caudillo ni opinen perquè l'operació del Gornal no els interessa. A Bellvitge, en canvi, a Can Pi i al Pedrosa l'interès hi és més viu, es fan més pròpia la problemàtica i es llancen sense gaire embuts a opinar.

Hi ha una plena coincidència a demanar que no s'adjudiqui cap pis del Gornal a qui ja tingui pis, vivenda i/o àdhuc terreny propi o posseeixi diners per adquirir-lo en un altre indret o inclús per llogar-l'hi. Denuncien aquelles situacions d'anteriors adjudicacions en què han demanat pis i se'ls ha concedit perquè això els ha permès negociar amb el nou amb el que ja tenien.

L'ètnia gitana és acceptada pels uns rebutjada pels altres en aquests termes :

"No me importaría ir a los pisos con los gitanos u otras razas"

"Todos tienen derecho, los hombres, a vivir en un piso"

"Preferiría que los gitanos no fueran"

"Con gitanos no. No se puede vivir con ellos"

"Sólo payos"

"Todos tienen derecho a vivir pero los gitanos no saben cuidar de la limpieza etc."

"...no están preparados, les falta higiene y no les gusta vivir en pisos"

"Con gitanos no porque no puedes fiarte de ellos"... se llevan mal... se emborrachan"

En una altra pregunta, demanàvem si tindrien preferència sobre futurs veïns, familiars i amics, en el cas de què se'ls adjudiqués un pis, i

per que! Heus-ne aquí els resultats :

Quadre ne 47 Hi han preferències sobre futurs veïns ?

	Global	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraq.
SÍ	34	22	47	43	43	16
No	36	28	50	20	39	39
NC	30	50	3	37	18	45

Alguns aprofitaven encara aquesta oportunitat per rematar el que ja havien manifestat anteriorment en contra dels gitanos. Altres, en canvi, a favor d'un bon veïnatge que diuen ja tenir actualment; així, els del passatge Carbonell volen estar agrupats perquè ja es coneixen d'anys i es porten bé els uns amb els altres. Hi ha qui també advoca per la presència de llurs familiars ben a prop o anuncia que amb els veïns actuals de cap manera. Tampoc falta qui diu que no vol tenir veïns que tinguin gaire fills perquè molestos constantment.

El nostre ànim prou estava lluny de voler marejar l'interlocutor, encara que li reservéssim una nova pregunta plantejada diferentment : "En el cas d'adjudicar-se-li un pis, hi ha veïns o coneixuts de qui no vulgui ser veí?". Encara que el 52% digui que sí resta un 17% que es ratifica en contra dels gitanos. "porque buscan jaleo y juergas, no tienen educación". Fixem--nos enmig d'aquestes queixes i advertències, amb el crit atordit d'un altre "payos no" i les preferències d'un propietari que no li agradaria viure en els baixos de cap bloc. En fi, les perspectives d'aquest futur nou barri prou presenten adobades per dur-hi un bon treball social.

Ara bé, quina experiència té d'activitats col·lectives la població enquestada? Què n'espera dels treballadors socials?

A la pregunta "Té alguna experiència d'activitat col·lectiva en el barri i/o altres institucions?" obtinguérem els següents resultats :

Quadre nº 48 Experiència d'activitat col·lectiva

	Global	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraq.
Sí	14%	6%	19%	6%	26%	8%
No	56%	47%	78%	57%	59%	45%
CN	29%	47%	3%	37%	15%	47%

No anem a avaluar aquests percentatges ni a nivell global ni per sector perquè no tenen massa sentit creiem ara de cara al problema que ens ocupa; ara bé sí que volem deixar-ne constància de cara a la planificació del futur nou barri i per al coneixement d'aquesta i/o altres Ponències ingressades pel tema.

Referent al tipus d'activitats col·lectives a què s'han lliurat aquests 17% sobresurten les institucions següents :

- . Societats de Pares
- . Sindicat
- . Grups d'avis a la parròquia
- . El casal
- . Associació de Veïns; Destaca sobre tot la de la Bomba.

"Seria útil o important, demanàvem també, que en el nou barri hi hagués activitats comunitàries ? per què? Quines? Vegeu-ne els resultats:

Quadre nº 49 Serien útils les activitats comunitàries?

	Global	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
Sí	48%	28%	84%	46%	61%	23%
No	8%	16%	6%	9%	7%	6%
NC	44%	56%	9%	45%	32%	71%

Si a nivell global fan la balança els sí i els NC, retrobem també els sectors dividits en dos grans blocs, tal com hem anat ja posant de relleu; així - Caudillo- Barraques -Bellvitge, Pedrosa i Can Pi a cavall del sí i del NC, el que demostra en definitiva que guarda una major similitud amb el primer grup que amb aquest.

Les activitats comunitàries i tal vegada serveis que s'haurien d'en-
degar en el nou barri són al parer de la gent una associació de Veïns
escoles, club de joves, llar d'avis, guarderies, etc.

Són conscients que totes aquestes institucions han d'engegar-se per
a millorar el barri, fomentar-hi la relació del veïnat i la pròpia
convivència. Pretenen en definitiva i en alguns moments ho manifesten
clarament, que algú vetlli per la bona marxa del barri, per l'orga-
nització de la neteja i per l'ordre tant l'ambiental com a l'interior
de les llars amb problemes "Que la assistenta social se ocupe del bie-
nestar de las familias y de solucionar las necesidades que en ellas
puedan surgir".

Així, i aquesta era l'última pregunta que formulàvem, "creu que és
important que hi hagi un treballador social? per què? Quines haurien
d'ésser les tasques a realitzar?"

Quadre nº 50 Es necessària la presència d'un treballador social?

	Global	Caudillo	Bellvitge	Can Pi	Pedrosa	Barraques
Sí	49%	44%	84%	40%	59%	25%
No	3%	3%	3%	9%	2%	-
NC	48%	53%	13%	51%	39%	75%

El tipus de treball social que sol·liciten les famílies que més o menys
es manifesten és que l'assistent social,

- les ajudi en tots sentits, organitzant activitats en el barri, fent
que tothom col·labori en totes les coses.
- es preocupi dels grups gitans i dels seus problemes,
- assessori i orienti a la gent en qüestions de paperam, els informi
sobre moltes coses que ells no saben i els ajudi a resoldre-les,
- atendre els problemes de joventut, d'infància i de la vellesa,
- vetlli per la situació sanitària del barri,
- promogui reunions i altres contactes entre els veïns i es comuniqui
amb tothom.

Es d'esperar, doncs, que de problemes per planificar tota la marxa d'un nou barri, en el seu llançament i posterior continuïtat no en faltaran. I que les tasques a dur-hi a terme des d'un punt de vista assistencial, social i antropològic ho estan pas a l'abast presumiblement d'un reduït nombre de persones més o menys franc-tiradores sinó que qualsevol activitat per ser eficient haurà d'estar ben coordinada i enrolar-se en una autèntica planificació.

CONCLUSIONS

A l'hora de concretar uns criteris més o menys vàlids com a possibles indicadors de cara a l'adjudicació de les vivendes, hem de tenir present tot una sèrie de punts o situacions que, vulguem o no, condicionen la materialització d'aquests criteris.

- 1.- El Ministeri és el qui fa les vivendes i posa les normes que hauran d'inspirar les pautes a seguir en l'adjudicació d'aquestes vivendes.
- 2.- La degradació de la vivenda en aquest municipi és d'un embalum molt superior als 456 pisos que el Ministeri ha construït en el Polígon Gornal; bé prou ens ho confirma l'elevat nombre de sol·licituds i els problemes socials i familiars que palesen, a més de la realitat detectada al llarg de l'estudi.
- 3.- En tot el procés d'adjudicació d'aquestes vivendes, l'Ajuntament només juga el paper de gestor o d'intermediari Ministeri-Sol·licitant. Per migra't que pugui semblar aquest paper, val la pena, no obstant, jugar-lo si volem que no es repeteixin les situacions d'injustícia i les irregularitats de la primera adjudicació de pisos en aquell sector.
- 4.- A les promocions socials de vivenda ha d'aplicar-se'ls criteris socials en la seva adjudicació; en l'art. 47, la Constitució Espanyola diu : "Tots els espanyols tenen dret a un habitatge digne i adequat. Els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes per tal de fer efectiu aquest dret i regular la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per tal d'impedir l'especulació".
- 5.- La coherència amb aquestes normes ens obliga a tenir com a criteri fonamental "l'adjudicació de vivendes a les persones afectades per les situacions més desastroses". Amb els resultats de l'estudi a la mà, molt ens temem, no obstant, que siguin precisament els més necessitats els qui menys accés hi tinguin. Vegem-ho, amb tot, en el propi barem del Ministeri.

El Ministeri de la Vivenda ha anat canviant progressivament el procediment d'adjudicació. Al principi aquesta es regia pel sorteig dins

d'un contingent assignat a institucions (policia, funcionaris, etc.) després a categories familiars (barraquistes, futurs matrimonis, etc) i finalment, s'havia implantat un barem més simple que volia puntuar algunes situacions dels candidats. Darrerament, al novembre passat, el Ministeri donava a conèixer un barem més elaborat com a resposta a experiències ja conegudes a nivell estatal.

Aquest barem té tres parts ben diferenciades i cada sol·licitud és puntuada en totes tres. En la primera d'elles, referida a la vivenda, s'hi contempla tot una gamma de possibilitats; des del viure en una barraca fins al pagament d'una renda superior al 30% dels ingressos familiars. Tot de situacions que poden puntuar-se des de 125 fins a 75. Tota la gradació, a més els punts per problemes de vivendes no són acumulatius.

La segona part, preveu la puntuació de la composició i problemàtica familiar com : nombre de membres, residència i antiguitat en el municipi, minusvalies, viduitat, etc. Aquí sí que els punts poden acumular-se; cada situació anòmala té valors diferents que van dels 3 als 10 punts i dels 2 als 10 per cada membre de la família i pels anys d'antiguitat en el municipi.

Amb un marge de 200 a 60 punts, la tercera part preveu la puntuació de la renda sobre els índexs del sou mig interprofessional.

Se'n desprèn immediatament que les possibilitats de combinatòria són variades i que permeten obtenir diferents puntuacions- i conseqüentment adjudicació d'una vivenda- sense haver de recórrer al sorteig, hi hagi o no empats. Per altra banda, aquesta gamma de possibles resultats no dona lloc a prioritats, és a dir no determina a priori que un sector social, com és ara el de les famílies nombroses o el de les vivendes petites sigui candidat a les noves adjudicacions. Tal vegada sigui aquest - al nostre parer- el major mèrit d'aquest barem. Així per exemple, podem trobar-nos que una família visqui en una barraca i per les condicions del seu hàbitat obtindrà el major nombre de punts en la primera part; en canvi, pot tenir ben pocs punts en les altres parts per tractar-se d'una parella d'avis, mentre una altra família pot tenir ben pocs punts en aquesta part però en viure en un allotjament reduït pel nombre dels seus habitants i, endemés, tractant-se

d'una família de molts fills amb escassos recursos econòmics, tingui major puntuació en la segona i tercera, d'on pot resultar-ne que la segona de les famílies tingui major nombre de punts que la primera a nivell global. Així doncs, aquest exemple il·lustra com la selecció pot realment adaptar-se a alguns problemes concrets.

De totes maneres per progressista que pugui semblar-nos aquest barem té encara algunes llacunes ; si bé reconeixem que és realista en reflexar fets que poden donar-se i es donen en la realitat de qualsevol poble de la geografia estatal, també trobem a faltar-hi unes línies d'actuació i de solució a problemes històrics concrets i àmpliament difosos; l'atur n'és un d'ells. Si l'I.N.P. parla d'un 10% d'atur en la població activa, nosaltres l'hem detectat en la població estudianta en un 18% dels casos; Sabem a més a més que l'estructura socio-professional de l'hospitalet està bàsicament composta per una classe treballadora .

Un altre problema es presenta amb tots aquells treballs no registrats legalment; feines a preu fet i/o a compte de l'interessat (horts, ferrallers, drapaires ,etc) Es impossible les dades reals d'aquesta situació i amb tot sembla ser que, a falta d'altra feina, es va propagant cada vegada més i d'una manera més competitiva la recerca de cartons, de ferralla, i va sent corrent l'aprofitament de coses llançades a les deixalles. Ara bé, si per uns criteris socials ressalten com a propietaris - amb una puntuació més elevada- les famílies més necessitades, com podem deixar fora de consideració en la tercera part-l'econòmica- totes aquestes situacions ? dit d'un altra manera, qui o quina institució i com podria donar crèdit i/o avalar els casos d'aquelles famílies que objectivament no poden ni pagar-se una vivenda social ? queda clar que un problema d'aquesta envergadura no pensem pas que sigui competència exclusiva de L'Ajuntament però si hauria de moure els mecanismes necessaris, emprendre les accions pertinents per tal de donar una sortida a aquesta situació. Fent aquest repàs a la normativa global, anem a veure què passa en els sectors estudiats d'aquest municipi que planteja greus problemes a nivell de vivenda.

Bellvitge : Als baixos de Bellvitge foren declarats inevitables l'any 1974 mitjançant un document del Ministeri de la Vivenda. Com a conjunt homogeni tots presenten el mateix defecte de construcció,

pràcticament irreparable, que ocasiona inundacions sistemàtiques . Ara bé, si des d'un punt de vista d'habitabilitat queda clar que els habitants que hi viuen han d'evacuar-se, des del punt socio-econòmic el conjunt de les 32 famílies entrevistades presenten una gran diversitat i no totes, creiem, són candidates a una nova vivenda social. Si ens fixem amb els índexs socio-econòmics de l'estudi detectats en aquest sector, veurem que en les famílies que hi viuen hi ha treballadors assalariats i que disposen d'aquells recursos mínims de subssistència per a una família mitjana.

Per la seva situació social i econòmica, els *avv* són tal vegada els qui reuneixen menors condicions per anar-se'n al Gornal. Això no vol dir que s'hagin de quedar a viure entre la humitat i la porqueria sinó que per a ells s'han de buscar alternatives diferents als nuclis familiars compostos de pares i fills.

Anem a sintetitzar quines podrien ser les possibles opcions.

1. L'adjudicació d'un pis a totes les famílies que viuen en vivendes indignes, en la mida que hi hagi prou pisos.
2. Adjudicar vivenda a aquells casos que tenen una major puntuació per la seva composició familiar i socio-econòmica sense considerar imprescindible el deixar els baixos. En el primer cas i parcialment en el segon s'haurien ja d'iniciar accions per garantir que aquests baixos no puguin habitar-se en el futur.

Atenent al règim de tenència tenim que, hi ha les porteries que són propietat de la comunitat de veïns i els llogaters. Pel que fa als primers, s'hauria de tenir reunions amb els presidents d'escala per discutir una proposta en el sentit d'utilitzar aquests baixos com a locals de mals endreços i que aquesta es fos càrrec de les despeses. En quant als llogaters s'hauria d'arribar a un acord amb la immobiliària "Ciudad Condal" per tal de que no torni a llogar-los com a vivenda.

Les Barraques : Com a conjunt d'habitatge és el tipus de vivenda més deficient que hem trobat en aquest municipi. Encara que les diferències que presenten en quant a grandària i estat de conservació amb altres tipus de vivenda siguin mínimes, el dèficit de serveis hi és

evident, el que n'aconsella l'erradicació total si volem defensar les condicions mínimes i més elementals de tot ser humà.

Aquestes barraques haurien d'enderrocar-se perquè són irrecuperables com a vivenda. Existeixen , a més a més , en punts molt concrets - més o menys agrupades- i àrees urbanes més o menys aïllades. N'hi ha d'ubicades dintre del projecte "Polígono Pedrosa".

Des del punt de vista social, hi ha dos elements que prevalen i que a la vegada dificulten l'adjudicació de pisos als barraquistes. Per una part, una població molt envellida, i per l'altra, un nivell econòmic precari; un nivell econòmic baix, però, a la vegada difícil de verificar perquè els ingressos de moltes d'aquesta família provenen de l'exercici de treballs dels quals no poden provar documentalment els guanys tals com la ferralleria i tota la seva varietat de formes.

La primera opció seria intentar per diversos medis el trasllat global de tots els barraquistes al Gornal tenint en compte que un percentatge molt elevat d'ells són avis. Per tirar endavant aquesta opció seria necessari ja des d'ara aconseguir les ajudes econòmiques per aquells casos que realment ho necessitin, tant per a l'entrada com per al pagament de mensualitats; al mateix temps convindria urgir del ministeri una resposta a fi de poder puntuar la renda d'aquelles famílies que legalment no demostrin documentalment cap ingrés com seran els ferrallers, les famílies que viuen de la mendicitat i els venedors ambulants. Convindria trobar una sortida a aquesta situació ja que totes aquelles famílies que s'hi troben a més de les afectades per l'atur queden pràcticament fora de la selecció per no poder-se puntuar en la seva totalitat les sol.licituds que presentin.

S'hauria de preveure igualment la normativa legal adequada a fin que una vegada desallotjades aquestes barraques, es puguin enderrocar, evitant així noves ocupacions.

La segona opció que apuntàvem és que la situació familiar i econòmica de cada sol.licitant seleccioni els possibles candidats. Una objecció que s'imposa, però, és que podem preveure d'entrada que més d'un 60% de les barraques habitades quedaria descartat d'aquesta selecció

per no poder acreditar els seus habitants els ingressos que tenen, en aquells casos que en tinguin.

Des d'un punt de vista social, això seria contradictori perquè les condicions d'accés a una vivenda social no preveuen ni l'elevada xifra d'atur existent ni la condició infrahumana d'habitabilitat d'una barraca.

Per concloure aquest punt creiem que és fonamental la consecució real i afectiva d'acabar amb el barraquisme, encara que posteriorment ~~s'ha~~ ^{s'ha} de tenir en compte algunes particularitats com és el cas dels avis. Si ells no han de ser, per les raons que siguin, candidats als pisos del Gornal, no per això hem de deixar-los morir a la seva barraca, tal com alguns manifestaren en plantejar-los un canvi de vivenda, sinó que la tercera edat necessita una altra sortida. En definitiva, tenint en compte que la població barraquista és de les més envellides que hem estudiat, si són capaços de trobar una solució per als avis, estarem trobant al mateix temps una sortida al barraquisme.

En definir com a criteris fundamentals la ~~re~~ ^{re}redicació del barraquisme, s'ha de preveure a la vegada quines són les gestions econòmiques indispensables a dur a terme per poder acomplir aquests objectius.

S'ha de preveure, al mateix temps, i en nom de la parcialitat l'existència d'un altre grup de famílies, ampli, que sense ser barraquistes presenten una situació semblant o pitjor a la d'ells. D'exemples, prou ~~s'han~~ ^{s'han} coneixen a través dels expedients arxivats a serveis socials i mitjançant el contacte directe que l'equip ha mantingut amb els afectats tant durant el treball de camp com durant l'entrega i la recepció de les sol.licituds a l'Ajuntament.

En el cas doncs, de seguir el criteri fonamental : que tothom pugui viure en una vivenda digna, suggerim que una vegada determinat el nombre de famílies barraquistes que necessitaran una ajuda econòmica, s'aprofiti la mateixa gestió per a un nombre semblant de d'altres famílies que sense ser barraquista tindran una puntuació igual o semblant que aquest. Avançant-nos una mica direm que del total de les barraques al menys una cinquantena necessitarien d'aquestesaju-

des tant per l'entrada com per les mensualitats ; com podríem concloure que es necessitarien un centenar d'ajudes- cap el 25% del total dels pisos i que això permetria dedicar-ne uns quants a casos d'extrema necessitat.

Pedrosa : Aquest Polígon forma part d'una àrea heterogènia que comprèn la superfície projectada com a "Polígon Pedrosa". Els seus habitants estan sota un expedient d'expropiació forçosa. Encara que el tràmit de radicació és molt lent i actualment està aturat, en aquell sector hi viu una gran quantitat de famílies en molt males condicions a nivell de vivenda. A més a més , com a conjunt està molt malament comunicat amb el centre urbà; poques d'elles disposen de serveis sanitaris, i no cal insistir en la manca de netedat general i en la falta de clavegueres en algunes zones. Donat que tard o d'hora hi haurà un desnonament, les possibilitats de canviar la situació d'aquestes famílies són ben mínimes, sinó és per una acció global.

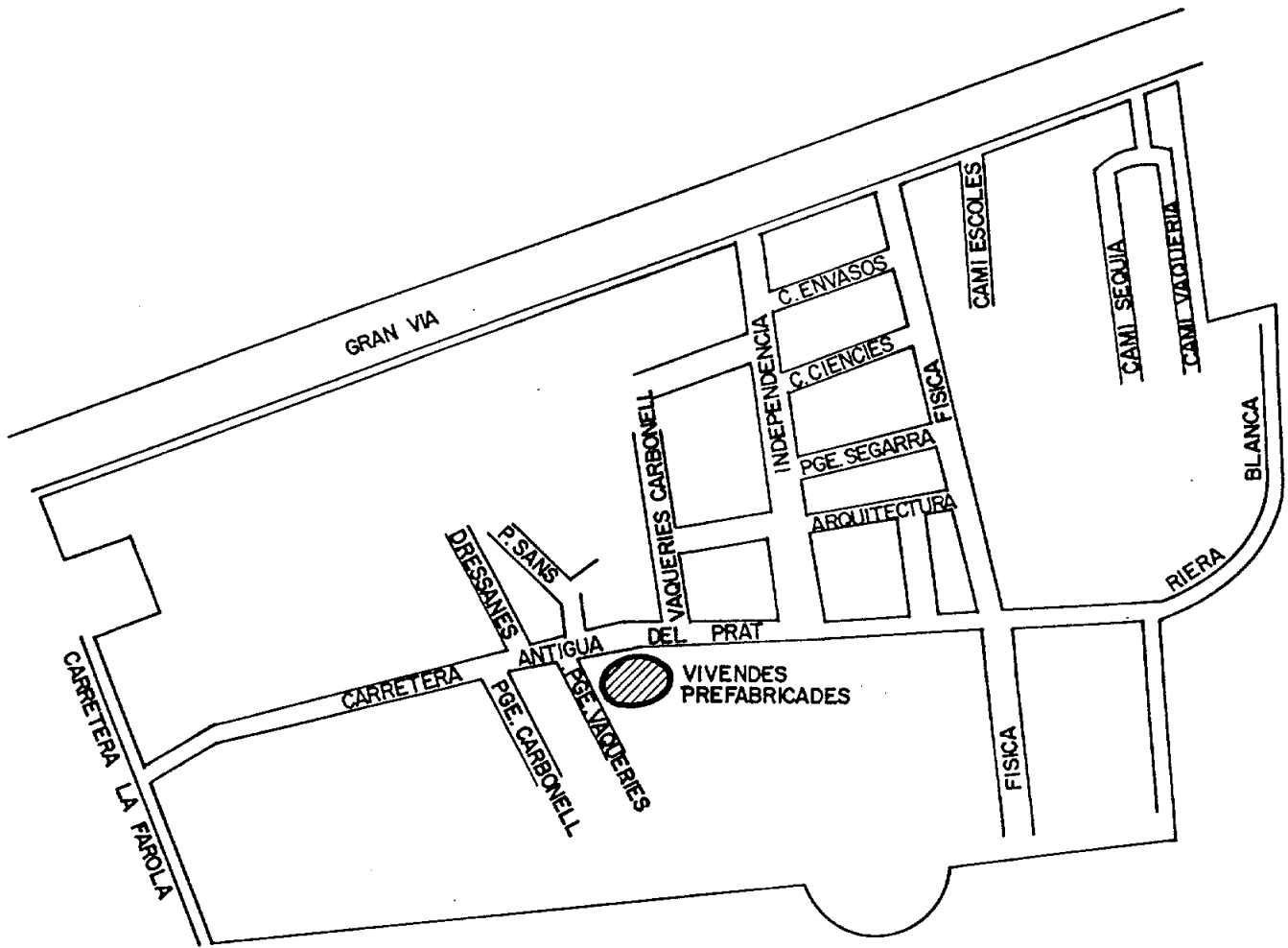
Com a conjunt d'habitacles homogenis, hi destaca els barracons; es tracta d'un tipus de cases baixes prefabricades, d'uns 25 m2. aproximadament i amb uns serveis incomplets. Tant el disseny com la qualitat d'aquests habitacles ens indiquen que són vivendes provisionals. Tot i ésser més habitables que no pas les barraques, tampoc estan acondicionades per viure-hi llargs períodes. Foren construïts fa set anys per esperar les vivendes del Gornal.

A nivell social, estan habitats per una població que es caracteritza per una marginació social notable: gitanos, alcohòlics, malalts mentals, delinqüents menors, ...

Des del punt de vista cultural, els gitanos tenen uns trets diferencials; la seva forma d'organització en famílies, bàsicament, hi són llinatges (anomenats per a ells races) i una sèrie de tradicions rituals.

Ara bé, dita organització en races indica que no és un grup homogeni sinó tot el contrari. El que fa que als gitanos no vulguin comunitats de gitanos sinó territoris de races gitanes. I això significa que el llinatge A-que ocupa i és dominant (caràcter adquirit per la quantitat de varons que hi ha en l'àrea) a l'Hospitalet - té un llinatge B, contrari al Prat del Llobregat i un altre llinatge C contrari al barri de la Perona.

CROQUIS DEL POLIGON PEDROSA

Carrers dels què consta el Polígon Pedrosa

- . Arquitectura
- . Carretera Antigua del Prat
- . Carretera la Farola
- . Camino Acequia
- . Camino Escuelas
- . Camino principal
- . Camino Vaqueria
- . Ciencias
- . Dressanes
- . Enveses
- . Física
- . Independencia
- . Pablo Sans
- . Pje. Carbonell
- . Pje. Segarra
- . Pje. Vaquerías
- . Pedrosa
- . Riera blanca
- . Vaquerías Carbonell

Aquest fet diferencial d'ésser contraris als prohibeix a cada un d'aquests llinatges de transitar pel territori de l'atre i en el cas d'infringir aquesta "lleí gitana" tant respectada, dóna lloc a enfrontaments i picabaralles.

Tot això explica que el gitano prefereixi viure en un entorn no - gitano, que no pas en el seu propi món que, per altra banda, no ha tingut mai, perquè a base de persecucions i discriminacions han estat les autoritats de tots els temps i països les que han aïllat i marginat els gitanos com a grup. Els problemes de convivència que poden observar-se en barris construïts per a gitanos demostren clarament que foren planificats sense respectar els seus valors; els enfrontaments a vegades mortals entre les races, d'un mateix barri estan a l'abast d'aquesta negligència; s'ha de comptar a més amb el canvi que suposa el sedentaritzar a un grup de tradició transhumant...

Tota aquesta disgressió vol justificar el nostre plantejament en el sentit de que els gitanos puguin ser considerats candidats a aquests nous pisos, almenys per la seva condició.

Volem remarcar també que l'estudi de les 15 famílies gitanes que viuen als barracons indica que els greus conflictes que hi ha no vénen precisament per un enfrontament gitanos i "payos" sinó que són resultat de la convivència en un barri aïllat d'un grup homogeni de marginats que lluiten per sobreviure amb uns recursos escadussers;

els conflictes són doncs entre forts i febles. Els forts són òbviament gitanos i una part dels "payos" joves i els febles són la població senil "paya". Els gitanos són forts simplement perquè hi són majoria.

Podem aportar com a contra-exemple el de la comunitat gitana del barri de Gràcia a Barcelona, on no s'hi detecta cap problema d'adaptació a la vida urbana i el dinamisme del propi barri.

Es tracta d'un sector respectable de comerciants que conserva el propi ritual religiós gitano (casaments, baralles, etc.) sense que això estorbi el veïnatge "payo".

El problema de la marginació social al Pedrosa és greu i és un sector on es crea i recrea la marginació en aquest àmbit, bona part dels

adolescents cauen en la delinqüència per falta d'altres alternatives més desitjables; és simplement un focus de contagi.

Donar una resposta a tot això no és fàcil; som conscients de que pel fet d'oferir-los una vivenda tampoc els evitem tots els problemes. Creiem, no obstant, que valdria la pena acabar amb aquests nuclis tancats.

Si en el millor dels casos, poguéssim adjudicar-se pisos a tot el grup s'hauria de discutir quina és l'organització òptima per distribuir aquestes famílies de la manera que puguin evitar-se conflictes latents i a la vegada d'estrènyer lligams entre aquelles famílies que puguin generar nous problemes en el veïnat, bo i respectant mínimament les relacions de parentesc.

Una altre element a tenir en compte és que la majoria d'aquestes famílies estan a l'espectativa d'aquests pisos perquè l'anterior gestió de l'Ajuntament va prometre'ls evacuar els barracons en el moment de la segona fase del Gornal. No és d'estranyar, doncs, la disposició dels veïns a fer complir aquesta promesa i hem de comptar que seria molt "impopular" per part d'ells i de la mateixa premsa la seva desatenció.

Tampoc podem callar, lamentablement, l'herència rebuda de l'anterior gestió municipal en aquest camp. Som hereus d'un desprestigi notable a causa de les irregularitats comeses ^{en} amb l'adjudicació de l'any 1975 i de la desatenció per part de serveis socials en aquests darrers anys en l'àrea de Pedrosa.

L'aradicació dels barracons no és senzilla. Ha estat tot un procés històric el que ha portat a aquest grup a situacions irregulars d'adaptació a un marc semi-urbà; des dels hàbits d'higiene, al pujar els fills en ple carrer a les mateixes situacions econòmiques fa que algunes famílies estiguin en una situació difícil per adaptar-se al nou barri.

En el cas de tirar endavant aquesta opció valdria la pena, no obstant mantenir un control estret de la situació i planificar ja des d'ara el treball social a dur-hi a terme que creiem, hauria d'endegar-se ja amb totes aquestes famílies si volem que la seva integració a la nova comunitat sigui un fet real. Sense aquesta iniciativa de readaptació molt ens temem

que els resultats possibles d'un trasllat no siguin satisfactoris. També és presumible que en el cas de quedar-se en el barri, la problemàtica s'anirà agreujant,

Encara que sembli desproporcionat, dedicarem ben poques línies al que queda del polígon Pedrosa, perquè el projecte d'erradicació d'aquella àrea, aprofitant els pisos del Gornal, resulta avui per avui inviable per la seva complexitat; a més aquest projecte escapa a la sola actuació municipal. Reunir a tots els interessats per tractar-lo ^{la} estat impossible en aquest moment en el que hi ha hagut un trasllat de competències al govern de la Generalitat. Anant molt bé, podíem interessar-nos per les vivendes habitades però aquestes només formen una part de l'àrea perquè hi ha moltes vivendes-indústries, indústries, tallers, i horts i granges. D'altra banda uns terrenys utilitzats amb finalitats comercials no són susceptibles de canviar-se per una vivienda social.

Seria diferent aquelles vivendes-indústries en les que hi viuen els escombriaires de la cooperativa. Encara que possibles candidats al Gornal per les males condicions en les que viuen, no tenen massa interès a anar-hi perquè disposen actualment de molt terreny per aparcar els seus camions i àdhuc acumular-hi deixalles; espai que lògicament no disposarien en el nou barri. Si hi ha, no obstant, famílies interessades en anar-se'n bo seria controlar-les com a totes els dos altres sectors i, en el cas de alegar defícits en la vivenda, anar-hi a fer les inspeccions tècniques corresponents. A part queden en aquests polígons algunes vivendes aïllades en molt mal estat; també un edifici de tres pisos rodejat d'indústries insalubres en el passatge Segarra. ^{Se hi} durà a terme l'informe tècnic de tot el bloc car ja disposem de les dades sòcio-econòmiques de les famílies, que posen de manifest la necessitat d'evacuar-les

Els Blocs del Caudillo

Tant les dades de l'estudi com l'informe ja presentat per aquest equip en el mes de juliol aporten la informació necessària sobre aquests blocs. Tant pel que pot observar-se del que opina la gent, sembla ser que les condicions d'habitabilitat d'aquests pisos estan per sobre del mínim; per demostrar al contrari, s'ha d'elaborar l'informe tècnic corresponent.

Remarquem, a nivell social, que el veïnat en conjunt reaccionarà negativament si s'intenta enderrocar les seves vivendes. Amb tot, queda un argument espinós i és que aquests blocs estan afectats per un projecte d'equipament municipal. El barem contempla una determinada puntuació per aquelles vivendes afectades per un pla d'urbanisme; s'hauria de cursar en el moment d'obrir-se un expedient d'expropiació forçosa fet que aquí no s'ha endegat.

Per acabar, ens preguntem encara que és el que es pretén resoldre amb l'adjudicació dels pisos; si el punt de partença ve donat per criteris socials s'hauria de garantir que en resoldre alguns dels casos més afectats, no possibiliti el resorgiment de nous problemes; dit d'una altra manera ens preocupa el futur d'aquelles vivendes que, una vegada evacuades per no reunir unes condicions d'habitabilitat mínimes tal que potser constarà en els informes tècnics de l'Ajuntament, no poguem impedir que tornin a llogar-se, el que reproduiria i augmentaria encara el problema. Aquests expedients i inspeccions la ponència d'Urbanisme s'ha brindat dur-los a terme a fi de verificar les deficiències que els sol·licitants al·leguin com a argument principal per demanar una vivenda social.

Llaçem finalment la suggerència de posar en marxa l'obrir expedients a finques susceptibles de ser declarades ruïneses, profitant la informació de les inspeccions que ja s'estan fent. Prou sabem que és una gestió llarga i difícil, que no podrà iniciar-se en tots els casos però també estem convençuts que a la llarga podria ser una mesura útil si més no perquè una vegada presentat l'ofici, el propietari no pot llogar la vivenda per qüestions d'habitabilitat. Gestió que podria fer-se durant el període de selecció i donar-lo a conèixer quan la llista d'adjudicatòris sigui pública.

Hem extret aquestes suggerències de l'anàlisi de la situacions estudiades i n'hem elaborat uns criteris clars d'adjudicació de les noves vivendes. No obstant, és competència municipal optar per aquests o per uns altres. Hem d'agrair, finalment, la col·laboració del personal de l'Ajuntament i d'una manera especial dels veïns del municipi, que han volgut facilitar-nos aquesta informació.